

KAMNIŠKI OBČAN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE KAMNIK

LETO VI/1967 • STEVILKA 2

MAREC

CENA 50 S. DIN

Pregled dela Skupščine občine Kamnik v pretekli mandatni dobi

Po izvolitvi odbornikov obeh zborov je bila 3. junija 1963. leta konstituirana dosedanja skupščina. V tej mandatni dobi je imela 54 sej, katerih se je udeležilo 73 % odbornikov, opravičeno odsotnih je bilo 15 %, neopravičeno odsotnih pa 12 %. Če bi % udeležbe na sejah prikazali ločeno po zborih, potem je bila sklepčnost na splošnem zboru 77 % in na zboru delovnih skupnosti 68 %. Opravičeno odsotnih odbornikov v splošnem zboru je bilo 12 %, neopravičeno odsotnih pa 11 %. 18 % odbornikov zbora delovnih skupnosti se je opravičilo, 14 % pa je bilo neopravičeno odsotnih. Odborniki splošnega zbora so bili v razpravah veliko bolj aktivni kot v zboru delovnih skupnosti, saj je povprečno razpravljal vsak odbornik 23-krat, v zboru delovnih skupnosti pa povprečno 20-krat.

Od konstituiranja pa do danes sta oba zbora občinske skupščine sprejela 119 odlokov, poleg tega pa še nekaj pomembnih aktov in priporočil. Sem moramo zlasti prišteti statut občine Kamnik in sprejetje raznih pravilnikov za delo posameznih občinskih skladov, ki jih je ustanovila skupščina. Med odloki so bili zlasti pomembni tisti, ki urejajo različna vprašanja s področja socialne, komunalnega gospodarstva, šolstva in zdravstva. Zlasti so bili pomembni odloki o preživninskem varstvu kmetov, o ustanovitvi sklada za borce NOV; na področju turizma odlok o izgradnji in varstvu turističnega območja Velike planine; s področja komunalnega gospodarstva odlok o ustanovitvi sklada za urejanje mestnega zemljišča na območju Kamnik; nadalje odlok o ustanovitvi sklada za negospodarske investicije, odlok o obveznem zbiranju in odlaganju smeti, odlok o komunalnih taksah, odlok o urejanju, vzdrževanju in varstvu zelenih površin na ureditvenih območjih občine, nadalje odlok o amortizaciji stanovanjskih hiš, o vzdrževanju stanovanjskih hiš v družbeni lastnini in o načinu delitve sredstev za investicijsko in tekoče vzdrževanje; na področju urbanizma je važen odlok o sprejetju urbanističnega programa za celotno občino, območje kot vplivno območje in več zazidalnih načrtov. Sprejet je bil odlok o ustanovitvi sklada za razvoj družbenih služb, na področju zdravstva pa odlok o obveznem fluorografiranju prebivalcev ter odlok o družbeno-materialni pomoči socialno ogroženim osebam. Pomemben je bil tudi odlok o ustanovitvi sklada Toma BREJCA.

Vse to so predhodno obravnavali svetji na 94 sejah, skupno pa je sodelovalo 91 članov svetov, od tega 27 odbornikov in 64 ostalih članov. Sveti imajo skupno 13 stalnih in občasnih komisij. V teh komisijah je sodelovalo po en odbornik občinske skupščine in 68 ostalih članov. Pri tem ne smemo prezreti

tega, da je bilo potrebno zbrati veliko gradiva v naših strokovnih službah.

Največkrat se je sestal svet za družbeni načrt in finance in sicer 21-krat, nato svet za komunalne, gradbene in stanovanjske zadeve, svet za delo, industrijo in obrt ter svet za šolstvo, kulturo in telesno vzgojo. Nekateri člani svetov so bili izredno prizadevni in so s svojim ustvarjalnim sodelovanjem veliko pripomogli h kvalitetni pripravi gradiva za občinske skupščinske seje.

DELO ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE

1. Občinski zbor je imel v tej mandatni dobi 4 seje. Na dveh sejah so odborniki poleg dane zaprisege izvolili tudi svoje organe, na dveh sejah pa so sklepali o odpovedi, ki jo je dal odbornik tega zbora na svoj mandat, in o potrditvi izida nadomestnih volitev odbornikov v občinski zbor, novoizvoljeni odbornik pa je pred zborom zaprisegel.

2. Zbor delovnih skupnosti je imel 6 sej. Na dveh so tako kot v občinskem zboru odborniki zaprisegli in izvolili svoje organe, na ostalih štirih sejah pa je zbor razpravljal o poročilu o združevanju sredstev za financiranje šolstva II. stopnje, o združevanju sredstev za razvoj družbenih služb, o reelekciji direktorjev in vodilnih ljudi v delovnih organizacijah in o poročilu sklada za razvoj družbenih služb v letu 1965, o obveznostih tovarne »Titan« Kamnik do sklada za razvoj družbenih služb ter o izpolnjevanju obveznosti delovnih organizacij do financiranja strokovnega šolstva.

3. Družbenopolitični zbor je imel 4 seje, na katerih je na prvi seji razpravljal o občinskem statutu, na drugi je sklepal o njegovem sprejetju, na tretji je obravnaval analizo dela občinske skupščine ter razpravljal o pripravah na občinske

skupščine, na zadnji pa je razpravljal o potrebah investiranja v objekte, ki služijo vzgoji in varstvu mladine, o programu od leta 1965—1970, o problematiki otroškega varstva ter investicijah v zdravstvu in poročilu o stanju in problematiki borcev NOB.

Občinska skupščina je obravnavala vsa ostala vprašanja na skupnih sejah, zaradi česar ni bilo večje aktivnosti posameznih zborov.

Ob obračunu dela v tej mandatni dobi moramo ugotoviti, da je skupščina izvršila pomembno delo tako v korist občanov kakor v korist celotni naši družbeni skupnosti. Cestokrat se je srečala z izrednimi težavami, zlasti je nenehno dobivala nove pristojnosti tudi brez materialnih sredstev.

V tem času je bil storjen znaten napredek v gospodarstvu, vzporedno pa so rastle tudi potrebe na vseh področjih našega družbenega življenja. Izredno slabe komunikacije in tudi nešteta neurejena vprašanja na področju komunalnega gospodarstva so bila že skoraj ovira za nadaljnji razvoj industrije. Znaten porast standarda naših občanov terja kvalitetnejše komunalne storitve. Izredno se je povečalo zanimanje za nove lokacije za izgradnjo stanovanjskih hiš. Skupščina je kolikor toliko uspela uskladiti in rešiti neštete probleme, ki se porajajo v industrijskih področjih. Te rešitve so podane v urbanističnem programu, ki je podlaga za vse nadaljnje delo na tem področju.

V komunalno dejavnost in družbene službe je bilo v tem obdobju investirano:

	N din
A) v komunalno dejav.	9,646.165
1. šolstvo	2,484.656
2. zdravstvo	8,625.045
3. kulturo in prosveto	549.849
4. državno upravo	184.049
B) druž. služ. skupaj	11,843.599

Sredstva za komunalno izgradnjo so bila porabljena za gradnjo in obnovo cest, vodovoda na zapriški grad, kanalizacijo (n. pr. na Poljanah in v nekaterih mestnih ulicah) ter za gradnjo trafa postaje spodnje Zaprice. V ta znesek so vključena tudi sredstva iz krajevnega samoprispevka. V šolstvu so bila porabljena sredstva za dograditev osemletke in gimnazije ter osnovne šole Tunjice in osnovne šole Češnjice (ki smo jo gradili skupaj z občino Domžale), za glasbeno šolo in za plačilo obveznosti iz prejšnjih let. V zdravstvu so šla

sredstva za dograditev zdravstvenega doma in izgradnjo nove telovadnice ter glasbene šole. Tu je potrebno še nekaj sredstev za dograditev.

Sredstva za kulturo in prosveto so bila dana predvsem za obnovo zapriškega grada, ureditev oddelka NOB v muzeju ter pripravo osrednjega trakta za postavitve zbirke, ki je bila odkupljena iz Sadnikarjevega muzeja in za tiste predmete, ki so bili odkupljeni na področju naše občine. Obnovljeni so bili kulturni spomeniki, ki so pod spomeniškim varstvom: Sv. Primož, Mali grad, ki so bili že precej v kritičnem stanju, so pa pomembnosti na prvem mestu v Sloveniji.

Za državno upravo so bila potrošena sredstva za nakup opreme in nadomestitev raznega inventarja.

Krajevna samouprava

V naši občini imamo 20 krajevnih skupnosti. V teh sodeluje 199 članov. Vse krajevne skupnosti so zelo delavne, zlasti od tedaj, ko so sprejele sklepe o uvedbi krajevnega samoprispevka v skupni višini 4.653.010 N dinarjev za razne komunalne objekte (vodovode, ceste, javno razsvetljavo, ureditev pokopališč, kulturne objekte in ostalo). Doslej je bilo porabljenih 285.588.73 za vodovode, za ceste 1.088.086, za javno razsvetljavo 70.192, za pokopališča 6.688 in za kulturne objekte ter ostalo 67.128, skupaj torej 1.517.684 N dinarjev. Na računu pa imajo krajevne skupnosti še 456.453 N dinarjev za dela, ki so v teku.

Vsako leto so na sedežu naše občine sestanki s predsedniki krajevnih skupnosti in sicer takrat, kadar sestavljajo programe in usklajujejo njihove potrebe, ki jih imajo do proračuna.

Krajevni odbori so v letu 1963 sprejeli 71.699,20 N din v letu 1964 sprejeli 111.743,00 N din Krajevne skupnosti so v letu 1965 sprejele 52.602,52 N din v letu 1966 sprejele 60.000,00 N din

To so bila sredstva za njihovo redno dejavnost, kakor za popravilo vaških cest, omrežja javne razsvetljave in druge izdatke, zadnja leta pa smo stroške za javno razsvetljavo plačali naravnost iz proračuna kakor že ves čas stroške za vzdrževanje pokopališč. Sredstva so bila za kritje vseh stroškov daleč pod dejanskimi potrebami.

Po novi ustavi in našem statutu je dobila krajevna samouprava veliko več pristojnosti. Nekdanji kra-

(Nadalj. na 2. str.)

(Nadalj. s 1. strani)

jevni odbori so postali veliko bolj samostojni, saj imajo status pravne osebe in pravico do lastnih finančnih virov, s katerimi razpolagajo samostojno.

Že danes razmišljajo nekateri odbori krajevnih skupnosti o tem, da bodo po triletnem roku uvedli skupaj z vsemi občani na njihovem območju spet krajevni samopriskpek in sicer za stvari, za katere menijo, da jih bodo le na ta način najhitreje rešili. Nedvomno ima ta oblika združevanja sredstev določene prednosti, ker se zelo hitro rešujejo različni problemi, ki vplivajo na standard prebivalstva. Take odločitve imajo tudi svojo politično vrednost in slonijo na preprosti logiki, da je veliko več vredno tisto, za kar se ljudje prostovoljno odločijo.

Veliko koristnega je bilo zgrajeno tudi na podlagi združevanja sredstev gospodarskih organizacij.

PRISPEVKI IZ DOTACIJE GOSPODARSKIH ORGANIZACIJ V LETU 1963—1966

V sklad za negospodarske investicije so prispevali 12.420.600 N din in sicer za: komunalne nameštene 5.750.000 N din in za nakup ležišč v Samskem domu 6.670.000 N dinarjev, v sklad za razvoj družbenih služb v letu 1965 in 1966 pa v obliki dotacij 24.197.800 N dinarjev, dobropisi 79.300 N dinarjev, po posebnih pogodbah 202.160 N dinarjev ali skupno 27.012.400 N dinarjev.

Če bi rekapitulirali vse od leta 1963 do 1966, potem so bila sredstva, ki so jih dale gospodarske organizacije v letu 1963: 186.030, leta 1964: 817.570, leta 1965: 14.622.700 in leta 1966: 17.924.300 N dinarjev, skupno torej 42.583.000 N dinarjev.

Podrobni podatki, kako so se sredstva uporabljala, so razvidni iz vsakoletnih bilanc sklada za negospodarske investicije in iz bilanc sklada za razvoj družbenih služb.

Iz teh podatkov je razvidno, da so bila zbrana znatna sredstva iz gospodarstva, ki so bila odločilnega pomena za dograditev nekaterih objektov in za tiste, ki jih bo še treba dograditi in dati v uporabo, kot so telovadnico, glasbena šola, muzej in drugi komunalni objekti. V sklad za negospodarske investicije se sredstva ne združujejo več. Vse tisto, kar sodi v področje urejanja mestnega zemljišča, bo prevzel sklad za urejanje mestnega zemljišča, o finančnih virih, ki bodo prihajali iz naslova prispevka za uporabo mestnega zemljišča, za katerega je skupščina v lanskem letu sprejela tudi odlok, pa so razpravljali na zborih volivcev. Vso problematiko razvoja družbenih služb je prevzel sklad za razvoj družbenih služb, katerega je ustanovila naša skupščina 1965. leta. Na zadnji seji družbenopolitičnega zbora je bil sprejet tudi program, ki se že izvaja.

Za to obliko združevanja sredstev se je skupščina ponovno odločila na eni izmed lanskih sej, saj drugih virov zaenkrat ni, potrebe pa so izredno velike. To področje je izredno zaostalo, posledice takega stanja pa čutimo že sedaj. Vsi odborniki poznajo program, ki smo ga sprejeli na zadnji seji družbenopolitičnega zbora. Od tega smo nekaj le realizirali. Težave pri združevanju so res precejšnje, toda kje jih pri nas ni. Bile so tudi v preteklosti, pa smo jih več ali manj uspešno premagali. In končno ali je sploh kje kakršnokoli področje brez težav? Seveda pa obstajajo tudi meje, tako v kupni

moči kakor tudi pri sredstvih gospodarskih organizacij. Zato so poselovanja s predstavniki gospodarstva, da ne zarezemo pregloboke v njihove fondе, kajti s tem bi oslabili materialno podlago za razširjeno reprodukcijo in tudi močno vplivali na njihov nadaljnji razvoj. Celotno združevanje sloni na načelu solidarnosti, zato občinska skupščina poziva vse gosp. organizacije, da le-to spoštujejo. Saj tudi s temi sredstvi, proračunom in krajevnim samopriskpekom ne rešujemo vsega. Odpravljamo samo kritične probleme, odpravljamo tisto, kar utegne resno zavreti naš nadaljnji gospodarski razvoj.

Vsa ta vprašanja je dolžna reševati predvsem naša skupščina, odgovornosti pa seveda ne more nositi, če se v reševanju teh problemov ne vključuje celotno naše gospodarstvo, če se vsi družbeni in samoupravni mehanizmi tega ne zavedajo in o tem ne razpravljajo. Dejstvo je, da je nova razdelitev dohodka prinesla bistvene spremembe pri razdelitvi. Več sredstev je ostalo občinam, toda ne proračunom. Več sredstev je ostalo na področju komunne, vendar je s prenesenimi sredstvi seveda družba prinesla tudi še večje obveznosti. Kaj preprosto bi bilo, če bi imela skupščina v rokah za-

kon, s katerim bi lahko neomejeno predpisovala davke, toda menimo, da razvoj komunne ne gre v tej smeri, gre pa v tisti, ki je trenutno težavnejša a bolj demokratična. Takšen je tudi namen našega statuta, te za celotno življenje v občini temeljne listine, ki obvezuje tako skupščino kot vse tisto, kar živi na tem območju, k sodelovanju. Tu so zapisane poleg pravice tudi dolžnosti.

Vse občane usodno povezujejo najrazličnejši interesi. Stremeti moramo, da bomo sprejeli politiko organske rasti, ki bo temeljila na naših potrebah in možnostih za zadovoljevanje potreb občanov.

Razgovor s predsednikom občinske skupščine tov. Francetom Vidervolom

Pred bližajočimi se skupščinskimi volitvami smo glede na doseganje delo občinske skupščine Kamnik prosili predsednika tov. Franca Vidervola, naj za naše bralce pove nekaj o značilnostih, ki kažejo na uspehe in težave, s katerimi se je srečevala v času, ko ji je predsedoval.

Vprašanja in odgovori:

1. V preteklih 7 letih ste delovali v občinski skupščini kot njen predsednik. Kako ocenjujete prehojeno pot in uspehe v razvoju samoupravnih odnosov in katere slabosti so ovirale delo skupščine?

Najprej moram povedati, da je sedem let skoraj predolgo razdobje, da bi se človek spomnil kar na hitro, kaj je vse bilo, zlasti pa je

kar nam povzročala zlasti v mestu velike težave.

Spuščina je te stvari reševala na različne načine z združevanjem sredstev za negospodarske investicije, z zbiranjem dodatnih sredstev za vodovode, s prispevki občanov pri gradnji vodovodov, predvsem v Tuhinjski dolini in na območju Komende. Reči moram, da so bile vse te akcije zelo uspešne. Pri teh so pomagali prejšnji kraj. odbori, v širšem smislu politični aktivni, kasneje, ko sta bila sprejeta nova ustava in naš statut, pa novo izvoljeni sveti krajevnih skupnosti. Če je kaj zaviralo pot k boljšemu uspehu, potem je seveda brez dvoma tu vzrok premajhna prizadevnost, premajhno zanimanje posameznih krajevnih organizacij pa tudi druge težave, za katere niso krivi le ljudje v svojih krajevnih skupnosti.

Ko smo v aprilu 1964. leta sprejeli statut naše občine in ko so sledili samoupravni akti krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, so dobili samoupravni mehanizmi novo spodbudo za nadaljnji razvoj. Takoj moram povedati, da je vse odvisno od ljudi, od odbornika v Svetu, skupščini, od poedinca ali celote. Ne samo da dajejo s svojim soglasjem na skupščini podporo ampak bi morali kot odborniki delovati tudi tam, kjer so bili izvoljeni. To pa ni bilo vselej. To je tudi ena od slabosti, ki so ovirale uspešno delovanje naše skupščine.

Pravo nasprotje pa so bili tisti odborniki in člani svetov, teh je bilo največ, ki so se zelo potrudili.

2. Kako ste uresničevali svojo zahtevo dolžnost kot predsednik skupščine in kako ste ustvarjali stike z volivci, da bi bolje zastopali njihova in splošna družbena stremeljenja?

Idealno bi bilo, da bi bil človek vedno prisoten tam, kjer to volilci želijo. To pa ni bilo vedno mogoče, ker naša skupščina nima podpredsednika, ki bi me nadomeščal v odsotnosti in tudi tedaj, ko je potrebno biti hkrati na dveh krajih. Dobro bi bilo, da bi ga v bodoče imela, saj ni potrebno, da je profesionalni delavec. Možnosti za stike z volilci je bilo veliko. Tu ne pride v poštev samo zbor volivcev, tu so tudi razgovori v dru-

štvih in s poedinca ob raznih masovnih prireditvah, n. pr. v tovarnah, ter razgovori z občani, ki prihajajo na občinsko upravo. To so, lahko rečem, neizčrpnji viri, kjer se lahko človek sooči z resničnim stanjem.

Bil sem prisoten na sestanku, kjer smo govorili o naprednem kmetijstvu. Takrat se je o tem veliko govorilo. Večkrat smo slišali upravičene kritike. Le-te me niso nikdar spravile v slabo voljo, saj se novo nikdar ne poraja brez bolečin. Nikdar me tudi ni bolelo, če je iz nevednosti kdo povedal kaj takega, kar ni v skladu z našim splošnim napredkom, saj so zbori volivcev in druge podobne oblike, kjer so lahko občani udeleženi pri skupnem upravljanju, tudi politična šola. Skratka, neposredno stiki so najčvrstejša povezava slehernega političnega delavca in ena izmed garancij za uveljavljanje skupščine.

3. V samoupravnem sistemu imajo politične organizacije močno idejno mobilizacijsko vlogo. Kako so te organizacije pomagale skupščini in na terenu krajevnih skupnostim?

Takoj moram poudariti, da na podeželju zelo, v mestu pa mnogo slabše. Iz več vzrokov mislim, da v mestu ni tiste tradicije, kot jo imajo krajevni politični aktivni, saj so se le-ti morali od leta 1945 boriti prav za vsa področja njihove dejavnosti. Mesto pa je bilo vedno občinsko središče in so se nekatere naloge kar neposredno reševale.

Pomoč političnih organizacij, zlasti občinskih, pri naporih za uresničevanje zadovoljevanja potreb občanov je lahko odločilnega pomena. Zadnja leta so se pojmi o pomoči razčistili v tem smislu, da je potrebno iti v boj za določene akcije s skupnimi močmi. Taka oblika je n. pr. družbenopolitični zbor ali stališča plenuma, kar se potem prenese na krajevne in druge politične organizacije. Mislim, da ni nikakršnih razlik med skupščino in družbenopolitičnimi organizacijami, kadar gre za politiko, ki vodi k napredku, zlasti če so bile sprejete predhodne po vsestranski presoji najboljše rešitve, n. pr. ali združevati sredstva ali ne iz gospodarstva za izgradnjo šolske mreže, ali pa, ali naj se uvede krajevni samopriskpek. Skratka, bilo bi potrebno reševati tudi finančna vprašanja, s katerimi edino lahko rešujemo te težke probleme, ki že ovirajo splošen gospodarski napredek naše občine.

(Nadalj. na 3. str.)

Predsednik Sob Kamnik France Vidervol za svojo delovno mizo

težko naštevati težave in uspehe kar po vrsti. Težav ni bilo malo. Le-te so pretežno izvirale iz pogojev, v katerih se je v naši družbi znašla občina, zlasti v času, ko je dobivala vedno več pristojnosti. Težave so n. pr. v nedovoljni razvitosti komunalnih naprav, šolski mreži, manjkajo nam razni drugi objekti družbenega standarda. Pred nekaj leti smo imeli komaj 2% asfaltiranih cest, ki spadajo v pristojnost naše občine itd. Naj navedem, da je od leta 1961 zgrajenih 307 individualnih hiš, nedograjanih pa je 285. Pripravljenih je čez 200 novih lokacij za nove graditelje. To pomeni, da so se na obstoječe nezadostne komunalne priprave priključili novi poroščniki,

(Nadalj. iz 2. strani)

4. Skupščina se čedalje bolj uveljavlja kot samoupravno telo. Zato nas zanima, kako bi ta razvoj lahko pospešili in kaj menite o vlogi upravnih organov, ki skupščini lahko izredno veliko pomagajo?

Menim, da občinska samouprava še vedno ni dostj samostojna, da bi lahko reševala nekatera vprašanja, ki sodijo izključno v njeno pristojnost in ki delo skupščinskega mehanizma samo zavirajo s tem, da jih preobremenjujejo z manj pomembnimi vprašanji.

Strokovnost, ki se je v zadnjih treh letih izredno izboljšala, ima za posledico, da skupščina hitreje in učinkoviteje sprejema splošne predpise, odločbe in sklepe. V poznoritev, koliko je teh odločitev v naši skupščini, naj povem, da smo od 1963. do 1967. leta sprejeli 119 odlokov. Za vse te odloke je bilo treba predhodno pripraviti mnogo podatkov. V gospodarskem letu je bila skupščina redno obveščena o gibanju gospodarstva, stanju na področju družbenih služb v obliki informacij ali predlogov, ki smo jih dobili od občinske uprave. Mislim, da bi skupščina lahko posvetila več pozornosti temu, kako delujejo samoupravni mehanizmi na celotnem področju, na relaciji skupščina — delavski sveti, če ne bi imela toliko drobnih obveznosti, ki izvirajo iz obstoječih predpisov. No, ni samo to edini razlog, ki ne dopušča, da bi se skupščina lahko uveljavila kot najširši samoupravni organ v občini. Odvisno je tudi od njenega sestava, sestava svetov,

prizadevnosti poedinih odbornikov, članov sveta, to pa sem povedal že v uvodu.

5. Na sejah skupščine razpravljajo odborniki z različnimi izkuštvi, pogledj in stremljenji. Kako ste v takih primerih uskladjili v skupščini lokalna in družbena stremljenja?

Razumljivo je, da odbornik odgovarja za svoje delo v skupščini svojim volivcem in da hkrati izraža težnje svojih volivcev v skupščini ali v svetih. To je normalno in tudi prav, kadar pa gre za take rešitve, ki imajo splošen pomen za celo občino, pa četudi niso enako ugodne za vse občane v vseh krajih, naj bi odbornik seveda soglašal s sklepi skupščine. Seveda pa ga ne more nihče k temu siliti. Toda menim, da ima od splošnega napredka v občini koristi vsak občan.

6. Znano je, da je upravljanje javno in da so predstavniki funkcije v občinski skupščini odgovorno in včasih tudi nehvaležno delo.

Kaj vas je spodbujalo in vodilo, da ste vedno našli čas in voljo za prizadevno opravljanje predsedniške funkcije?

Ko sem bil izvoljen za odbornika in nato za predsednika skupščine, so mi nekateri povedali, da sicer nisem domačin, da sem pa prebivalec Kamnika in si izbral mesto Kamnik za bivališče s tem, ko sem si pričel graditi hišo. Mislim, da so imeli tisti, ki so tako rekli deloma tudi prav. Ljubezni

do kraja ne more v celoti zamenjati delovna zavest. Ne morem trditi, da sem bil vedno prizadeven, dobro voljo pa sem vedno imel za vse tisto, za kar sem menil, da je v dobro za mesto Kamnik in za občane naše občine. Nikdar nisem imel občutka, da ljudje nima radi svojega kraja saj je na Kamniškem res lepo. Tudi Valvasor ni prezrl tega kraja, ko ga je uvrstil med tri bisere Gorenjske.

7. Kateri dogodek vam je ostal v najlepšem spominu?

Teh je bilo zelo veliko. Naj vam jih naštejem nekaj. Takrat, ko smo odpirali vodovod v Sidolu, na Velikem in Malem Hribu, Zakalu, v Veliki Lašnji in drugod, so občani priredili pravo slavo. Skoraj prav povsod sem bil. Tudi takrat, ko smo se prvič zapeljali z gondolo po žičnici na Veliko planino in tudi takrat, ko sem stopil prvič v prvo samopostrežno trgovino v našem mestu. Dalje pri otvoritvi osemletke v Kamniku in gimnazije, kot najvišje prosvetne institucije v naši občini, na katero smo lahko ponosni, saj je uvrščena v Sloveniji med najboljše šole. Pristvoval sem tudi otvoritvi zdravstvenega doma in otvoritvi spomenika Revoluciji. Zelo veliko je bilo takih dogodkov, ko smo se skupno veselili napredka, n. pr. z rudarji, ko je bila asfaltirana cesta do njihovega izvoznega jaška, v Svilanitu, Živilski industriji, ko so delavci dobili nove delovne prostore in s tem dobili nove možnosti za nadaljnji razvoj njihovih delovnih kolektivov. Naj omenim tudi to, da sem bil prisoten, ko so zasebni gostilničarji preuredili svoje lokale, s

čimer je bil storjen velik napredek v tem času.

Verjetno sem tudi kaj izpustil, saj je tega že toliko let. Prav gotovo bi mi zameril France Kregar, če ne bi omenil tudi otvoritve kulturno-prosvetnega doma na Vegradu, za katerega si je toliko prizadeval kot odbornik, pa ne samo on v svojem kraju, tudi odborniki Nande VODE za vodovod na področju Komende, ali Janko JUHANT.

V spominu imam bivšega odbornika Peregrina iz Velike Lašne, ki si je prizadeval zgraditi vodovod, prizadevna sedanjega predsednika KS Motnik tov. Hribovska za napredek Motnika, Blaža Remsa iz Tunjic, ki je bil tolikokrat pri meni v pisarnji zaradi šole v Tunjicah, in Jožeta Hribarja iz Tunjic, ki je imel vedno toliko vprašanj in toliko stvari, ki jih je bilo potrebno urediti za tamošnje prebivalstvo.

8. Kaj bi svetovali vašemu nasledniku v volilni enoti, če bi vas prosil za nasvet v metodj dela v naslednji mandatni dobi?

Naj nikdar ne obljubi ničesar, kar ne bo mogel storiti in naj pretehta vsak predlog, ki bi lahko občinsko skupščino postavil v tak položaj, iz katerega ne bi našla izhoda. Upam, da bo novi predsednik izkušen političen delavec. Vedno je tako, da vsakdo prinese s seboj tudi nove prijeme in seveda tudi vsakdo svojo metodo dela. Vsakdo hoče biti po svoje izviren, je pa vprašanje, če človeku vedno to uspe. Zato tudi priporočam, naj pridom uporabi dobre izkušnje.

Poslanci o svojem delu

POSLANEC IN VOLIVCI

Smo v času živahnih priprav na skupščinske volitve. Sredi aprila bomo v naše skupščine, od občinskih do zvezne, izvolili polovico novih odbornikov in poslancev. Zato je prav sedaj čas, da damo na rešeto javnih razprav nekatera vprašanja skupščinskega sistema, izkušnje ljudi, ki sodelujejo v predstavnikiških telesih in tudi težave, s katerimi se srečujejo pri svojem delu.

Zelim se omejiti zgolj na eno vprašanje s tega širokega področja, na odnose med poslanci in volilci, čeprav je pogosto slišati mnenja, da to ni eno izmed najpomembnejših vprašanj metod in oblik poslančeve aktivnosti. Res je tudi, da je treba takemu mnenju gledati na sedanji sistem vključevanja poslancev v skupščinsko aktivnost čisto pritrđiti. Navzlic temu pa pred vsakimi volitvami volilci največ ocenjujejo poslančevo aktivnost, predvsem z vidika njegovih stikov z volilci. Redek je kakršenkoli sestanek, zbor volilcev ipd., kjer ne bi bilo v razpravah o delu poslancev postavljeno vprašanje, kolikokrat je poslanec prišel med ljudi, ali se je kdaj udeležil zbora volilcev, sestanka krajevne organizacije SZDL ali kdaj pride na sejo občinske skupščine in podobno. Redko pa je slišati, kako poslanec dela v skupščini, kamor je bil izvoljen, kakšna so bila njegova stališča do posameznih, zlasti važnejših vprašanj, kaj je prispeval k učinkovitejšemu in kvalitetnejšemu delu skupščine in podobno.

Vse to kaže, da v nadaljnjem razvijanju skupščinskega sistema in pri že uveljavljeni demokratizaciji volilnih procesov odnosa med poslanci in volilci ne gre podcenjevati, pač pa ga še bolj preučiti in ga obravnavati kot pomemben

element v samoupravnem mehanizmu.

Na podlagi svojih dosedanjih izkušenj pri opravljanju poslanske dolžnosti bom opozoril na nekaj vprašanj, ki jih kaže upoštevati pri nadaljnjem obravnavanju in oblikovanju odnosa med poslanci in volilci.

Najprej je treba ugotoviti, da **povezava med poslanci in volilci ne sloni na nikakršnih utrjenih in organiziranih oblikah**, pač pa, da so ti stiki odvisni bolj od pobud posameznih poslancev na eni strani, na drugi pa od pripravljenosti, ne morem reči volilcev, pač pa samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, ki naj bi volilcem omogočili pogovore s poslanci. Pa tudi pobud zato, da bi zlasti poslanci zborov delovskih skupnosti sodelovali od časa do časa s samoupravnimi organi v delovnih organizacij pri obravnavi perečih vprašanj, je zelo malo.

Skoraj izjemni so primeri, ko so poslanci v naši občini dobili vabilo za sejo delavskega sveta. Res je, da spričo obremenitve poslancev, ki poleg dela na svojem delovnem mestu sodelujejo vsaj v enem, če ne v dveh odborih v skupščini in ki morajo vsak mesec za sejo preučiti obsežno gradivo, le ti ne bi mogli prisostvovati vsem številnim razgovorom in posvetom v delov.

organizacijah in na terenu. Tudi ne gre za to, da bi poskušali na teh sestankih odgovarjati na vsa vprašanja, ki jih je zlasti v delovnih organizacijah na pretek, da bi, kot pravimo, »solili pamet«. Pomembno je to, da se poslancu omogoči spremljanje dogajanja v delovnih organizacijah in v občini, da je na tekočem z najaktualnejšimi problemi, s katerimi se ukvarjajo kolektivi in da mu je tako poznavanje položaja opora pri njegovih odločitvah v skupščini. Seveda zgolj s tem, da poslanec prisostvuje raznim slavnostim in proslavam v kolektivu in da poslušata tolmačenje položaja le iz ust vodilnih, ne more biti dovolj informiran. Zelo pomembno vprašanje, ki mu bo treba v prihodnje posvetiti večjo pozornost je, koliko naj poslanec ob presoji določenega predpisa ali zakona pri svojih odločitvah upošteva mnenja volilcev in samoupravnih organov. Ne gre pri tem za to, da bi bil poslanec v skupščini zagovornik lokalnih interesov, pač pa, da mu zlasti takrat, ko stoji pred dilemo, kako se odločiti, kako glasovati, pomagajo mnenja volilcev, samoupravnih organov, strokovnih služb na obravnavanem področju itd. Takih razgovorov s predstavniki delovnih organizacij smo imeli v naši občini npr. ob sprejemanju republiškega zakona o varstvu pri delu, ob pripravi in dopolnjevanju statuta delovnih organizacij in pravilnikov o medsebojnih delovnih razmerjih itd.

Ob vsem tem pa se mi vsiljuje vprašanje ali lahko poslanec sam organizira in pripravlja take razgovore. Odgovor nikakor ne more bi-

ti pritrđilen. Torej bi v občini moral nekdo stalno in organizirano skrbeti za to, da poslanci ne bi ostali nekakšni »svobodni umetniki«, pač pa da bi bili čimbolj povezani z življenjem v komuni. Menim, da bi morale pri tem bolj pomagati zlasti organizacije SZDL in Zveze sindikatov. Čimprej bi bilo treba v občini najti tudi ustrezno obliko povezovanja poslancev in odbornikov. Morda bi bil to klub odbornikov, ki je pred leti že deloval. Kolikor sedaj poslanci sodelujemo na sejah občinske skupščine, zaradi obsežnih dnevnih redov redko pridemo na vrsto, da bi skupščino seznanili s svojim delom, da bi o nekaterih predlogih zakonodajnih aktov slišali mnenje odbornikov itd. Vse to bi lahko učinkovito opravili na sestankih kluba odbornikov. Tudi seje občinske skupščine bi bile lahko krajše, če bi že na sestankih razjasnili nerešena vprašanja in izoblikovali stališča. Tudi poslanci, ki pravzaprav sestavljamo delegacijo občine v republiški skupščini, bi se lahko v tem okviru pogovorili med seboj o aktualnih vprašanjih pri opravljanju poslanske dolžnosti. Naj povzamem svoje razmišljanje. Na področju povezovanja poslancev z volilci, z življenjem v komuni, je potrebno več sistematičnosti in organiziranosti. Morda bi res kazalo razmisliti o programu aktivnosti poslanca v občini, v katerem naj bi bile opredeljene poleg nalog poslanca tudi obveze občinske skupščine in organizacije SZDL do poslancev.

F. S.

Dosedanje delo volilne komisije Občin. odbora SZDL pri pripravah za volitve v predstavniške organe

Volilna komisija šteje 19 članov in jo je že v oktobru imenoval Občinski odbor SZDL. Komisija je takoj sestavila program svojega dela in ga posredovala vsem družbenopolitičnim organizacijam in krajevnim organizacijam SZDL v občini.

Izhodišča pri sestavljanju programa so predvsem: kako zagotoviti čimvečjo demokratičnost ne le na volitvah temveč v celotnem volilnem sistemu (evidentiranje, razprave o možnih kandidatih, določitev kandidatov in volitve). Čeprav volilnega postopka ne moremo deliti na faze, ker je to enoten proces, smo le časovno opredelili posamezne naloge evidentiranja, razprave o kandidatih in pri volitvah. Volitve so vse bolj dogovor samoupravljalcev, so formalni zaključek delovnih dogovorov občanov v celotnem volilnem procesu.

V »Kamniškem občanu« smo obširno pisali o merilih, ki jih naj imajo možni kandidati oziroma člani predstavniških organov (odborniki, republiški poslanci, zvezni poslanci). O merilih so občani razpravljali na letnih konferencah krajevnih organizacij SZDL v decembru in januarju.

Upoštevali smo zlasti dejstvo, da je organizacija SZDL pomožni organ, usmerjevalec volilnih priprav občanov in si ne sme lastiti pravice, ki pripadajo občanom. Občanu smo želeli omogočiti, da resnično aktivno sodeluje v volilnem procesu. Prepričani smo, da je to uspelo (rezultati ankete).

Vsi obačni, posebno možni kandidati, morajo dobro poznati naloge predstavniških organov, zlasti skupščine občine. Le tako se bodo občani odločili za tiste tovariše in tovarišice, ki bodo sposobni aktivno in tvorno sodelovati.

Glede števila kandidatov, ki bodo napisani na volilnih listkih, smo prepustili odločitve zborom volivcev. Želimo, da bi na teh listkih ne bilo več kot po tri imena. Podpiramo pa težnje, da sta napisana vsaj dva kandidata na volilnem listku, razen če se zbor volivcev odloči za enega.

V celoti podpiramo dosledno rotacijo odbornikov in poslancev. Prav tako naj so izjeme le tisti občani, ki so člani enega zbora in kandidirajo v drugi zbor, v kolikor to dopušča pasivna volilna pravica.

Kandidiranje v drugi volilni enoti, kjer živi občan, je možno po ustavi in zakonu o volitvah, vendar menimo, naj bo to le izjemni primer. Občan, ki živi v volilni enoti, bo bolj odgovoren za svoje naloge in delo, kot če živi izven nje. O tem odločajo volivci sami na zborih volivcev.

O imenih za možne kandidate odbornikov skupščine so razpravljali na terenu odbori krajevnih organizacij SZDL, odbori društev in družbenopolitičnih organizacij, v delovnih skupnostih pa odbori sindikalnih podružnic in družbenopolitičnih organizacij.

Vse družbenopolitične organizacije smo obvestili o analizi ankete, pisali pa smo o tem v »Kamniškem občanu«. Družbenopolitične organizacije so predlagale na zborih volivcev po 2 ali 3 kandidate. Volivci na zboru pa so dokončno odločali. Družbenopolitične organizacije in vse subjektivne sile (člani ZK, ZS, ZM, ZB) se morajo zavzemati za najboljše kandidate, ki so že nekaj v družbenem delu storili, ter take, ki so pripravljeni in sposobni v celoti podpirati namene in cilje družbene in gospodarske reforme.

Volilna komisija je imela 8 sej. Na sejah je obravnavala evidentiranje možnih kandidatov za odbornike, republiške poslance in zvezne poslance ter člane republiške in zvezne konference SZDL.

Zbor skupščine in družbenopolitičnih organizacij je evidentiral le možne kandidate za republiško in zvezno skupščino. O imenih, za katere so se dogovorili — evidentirali — so že razpravljali zbori volivcev. Posamezni zbori volivcev so lahko spremenili ali dopolnili predloge, ker je to v njihovi pristojnosti. Vendar je pravilno, da smo z imeni prišli pred zbor volivcev. Za možne kandidate zvezne skupščine smo se večkrat sestali na Jesenicah, v Kranju Trziču, Kamniku, o čemer je pisalo dnevno časopisje, ter evidentirali za možne kandidate naslednje:

Za zvezni zbor:

BRECELJ dr. Marjan, podpredsednik skupščine SR Slovenije

Za gospodarski zbor

BRANISELJ Franc, direktor LTH Škofja Loka

ŠČAVNIČAR Ivo, vodja IBM centra železarne Jesenice

Za prosvetno kulturni zbor:

LAH dr. Avguštin, profesor na Visoki šoli za politične vede, Ljubljana

Za socialno zdravstveni zbor:

VONČINA Edgard, direktor Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Kranj,

SAKSIDA Ivo, direktor podružnice Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje na Jesenicah.

Za organizacijsko politični zbor:

REPINC Ivan, predsednik okrožnega sodišča Kranj,

KAJDIŽ Stane, predsednik Občinskega odbora SZDL Radovljica.

Volilna komisija pri občinskem odboru SZDL Kamnik je evidentirala za možne kandidate zvezne skupščine več tovarišev in tovarišic ter nato razpravljala o imenih, ki so bili predlagani — evidentirani v drugih občinah.

V ožji izbor do treh kandidatov za posamezni izbor sta bila iz Kamnika predlagana tudi ing. Jurij IVANETIČ za gospodarski zbor zvezne skupščine in Vinko GOBEC za organizacijsko politični zbor zvezne skupščine. Oba tovariša sta se kandidaturi odpovedala zaradi preobremenjenosti na delovnih mestih.

V gorenjskem predelu pa je bil predlog Volilne komisije Kamnika za tovariša LAHA dr. Avgušтина v celoti podprt.

Za možne kandidate republiške skupščine so evidentirani naslednji:

Republiški zbor:

Anton ISTENIČ, direktor »Sloge« Moste,
Gregor IRT, direktor Rudnika kaolina Črna,
Nande VODE, zasebni kmet, Komenda.

Gospodarski zbor:

Stane SIMČIČ, ekonomist »Utok« Kamnik,
Kazimir KERZIČ, direktor podjetja »Kamnik« Kamnik
Slava REPŠE, računovodja Rudnika kaolina Črna.

Kulturno prosvetni zbor:

Ivan JUSTINEK, profesor sociologije, direktor Osnovne šole Tomo Brejc Kamnik,
Vinko DOBNIKAR, direktor Delavske univerze Kamnik,
Slavko FRBEZAR, direktor Osnovne šole Frana Albrehta.

Ugotavljamo, da je malo žena evidentiranih za odbornike občinske skupščine, za republiške in zvezne poslance. Temu vprašanju moramo posvetiti več pozornosti in upoštevati, da v Kamniku 42 % vseh zaposlenih predstavlja ženska delovna sila.

Občinska konferenca SZDL Kranj, Škofja Loka, Trzič in Kamnik volijo dva člana za zvezno konferenco SZDL (na 26.000 članov SZDL enega člana).

Volilne komisije in Občinski odbori SZDL v posameznih občinah predlagajo:

Tovariša Antona Fajferja, enega izmed ustanoviteljev OF v Sloveniji,

in tovarišico Zoro Šemrl, prosvetno delavko iz Trziča.

Občinska konferenca SZDL Kamnik je izvolila tri člane za republiško konferenco SZDL Slovenije (na 3.500 članov SZDL enega člana).

Predlagani so:

Franc PETKOVŠEK, podjetje »Stol« Duplica,
Vinko GOBEC, občinski odbor SZDL Kamnik in
Viktor REPIC, republiški poslanec.

Imena možnih kandidatov za zvezne in republiške poslance so evidentirana delno z anketo med občani, s predlogi vodstev družbenopolitičnih organizacij in volilne komisije občinskega odbora SZDL.

Za možne kandidate zveznih in republiških poslancev so imeli občani na zborih volivcev možnost in pravico predlagati tovariše in tovarišice tako, da poda občan predlog v imenu petih občanov. Predlagani možni kandidat bi moral biti predlagan na več zborih volivcev, tako da je predlog podprt z 1/10 volivcev iz volilne enote, ki voli republiškega poslanca ali 1/20 volivcev iz volilne enote, ki voli zveznega poslanca.

To pomeni, da so imeli volivci možnost za republiškega poslanca predlagati kandidata na dveh zborih volivcev (če le-ta zastopa 700 volivcev) in cca 10 zborov volivcev za možnega kandidata zveznega poslanca (cca 6000 volivcev). Vsi tako predlagani kandidati se volijo na občinski skupščini in tisti, ki dobi nad 50 % glasov v vseh skupčinah zvezne volilne enote ali v skupščini Kamnik za republiško volilno enoto, je kandidat, čigar ime se napiše na volilni listek. Volivci z volitvami — tajno glasovanje — izvolijo enega. Poročilo je sestavljeno in obravnavano na seji družbenopolitičnega zbora občine Kamnik. Zbor je podprl evidentirane možne kandidate in sprejel predlog oziroma evidentiral še:

Možnega kandidata za zvezni zbor tovariša Franca Vidervola, možnega kandidata za kulturno prosvetni zbor zvezne skupščine tovariša Zvoneta Verstovška.

Na družbenopolitičnem zboru je bilo prisotnih 110 občanov. O predlogu družbenopolitičnega zbora smo obvestili volilne komisije gorenjske volilne enote.

Tovariš Franc Vidervol in tovariš Zvone Verstovšek nista dala soglasja k možni kandidaturi.

Poročilo ima namen, da odbore krajevnih organizacij SZDL seznanji z delom volilne komisije Občinskega odbora SZDL.

Kamnik, marec 1967

OBČINSKI ODBOR SZDL
Volilna komisija

Mladina je v Kamniku krenila naprej

Kar trdimo v naslovu, ne velja zgolj za ozko območje mesta samega, pač pa tudi več ali manj za širše območje kamniške občine.

Za nedavno novo izvoljena vodstva mladin. aktivov, ki jih je v občini 19, je občinski komite ZMS Kamnik organiziral seminar po- učno praktičnega pomena. Na njem so se udeleženci spoznali z načinom usmerjanja in vodenja mladinskih aktivov ter programom bodočega dela v mladinskih organizacijah. Ti so se vrnili k svojim organizacijam polni novih misli, pobud in volje do nadaljnjega kvalitetskega dela. Rezultati so bili vidni predvsem tam, kjer je mladina dobila oporo v okolju in kjer se je začela aktivneje vključevati v družbeno življenje.

Ponekod znajo razna društva vključevati mladino v krog svojih dejavnosti. Turistično društvo Kamniška Bistrica je vzpodbudilo mladino, da se je združila v izredno uspešni folklorni skupini, ki smo jo pod vodstvom prosvetne delavke tov. Majde Šteblajeve iz Stranj videli nastopati ob pastirskem prazniku na Veliki planini, ob pristrčnem sprejemu naših izseljencev, prazniku narodnih noš v Kamniku in še kje. Turistično društvo je sedaj organiziralo v domu na Vegradu plesno šolo za mladino, ki jo vodi plesni učitelj tov. Boris Oblak iz Ljubljane.

Hvalevredno je tudi vključevanje mladine v prosvetno društvo v Komendi. Ko so ob 20-letnici

društva igrali Jurčičevega »Desetega brata«, je sodelovalo kar 10 mladih igralcev. Med obdarovanci z lepimi knjižnimi nagradami so bili tudi mladi ljudje, ki so se ob podporji starejših posvetili »Taliji«. Na slovesnosti so izrekli vse priznanje nekdanjemu prosvetarju tovarišu Jezeršku in mu poklonili umetniško sliko akademskega slikarja tov. Lanca iz Kamnika. Med pohvalnimi besedami smo slišali, da je znal tov. Jezeršek z ljubeznijo do ljudskoprosvetnega dela vključiti v dramatično v času službovanja v Komendi nešteto mladih ljudi, ki sodijo danes že med starejšo generacijo, a nadaljujejo z vključevanjem mladih. Poleg starejših so še posebej mlajši igralci ponosni, ko se s svojim odrskim

delom lahko uspešno izkažejo tudi na sosednjih odrih.

Več takih pozitivnih primerov vključevanja mladih v društveno dejavnost bi lahko našli tudi na naših šolah ob požrtvovalnem sodelovanju vodstev in posameznih prosvetnih delavcev, ki jim je, ne meneč se za nešteto žrtvovanih ur, pri srcu delo z mladino tudi izven šole. Tako se je nenadoma blizu 30 šolarjev z osn. š. »Tomo Brejč« pod vodstvom prosvetne delavke tovarišice Kristenove in ob pomoči tovarišice Praznikove v 4 predstavah predstavilo publiko z Goljevo igrico »Jurček«. Gimnazijska mladina pa je pod vodstvom tovarišice Tine Romšakove s kvalitetnim programom proslavila naš kulturni praznik — Prešernov dan.

Tako si prizadevajo za vključevanje mladih v življenje prosvetnega društva tudi v Tuhinju, kjer v dramski družini ob pomoči tov. Drovnikove dela precejšnje število mladih.

Kaže, da bo prosvetna dejavnost z vsaditvijo kali veselja v srca mladih in ob pomoči starejših ta vrst kulturne dejavnosti šla na uspešnejša pota.

In mladinske organizacije same? V zadnjem obdobju smo prisotvovali njihovim predstavam v polno zasedeni dvorani.

Mladinski aktiv »Alprem« je imel pred nedavnim zaključek plesnega tečaja, ki se ga je udeležilo 60 do 70 mladincev in mladink. Tako kvalitetno in brezhbno organiziranih plesnih vaj, zaradi katerih po resnosti nimajo nobenih pomislekov tudi naši starši, si mladina še želi. Tečaj je vodil plesni učitelj tov. Boris Oblak iz Ljubljane, organiziral pa ga je ob pomoči podjetja »Alprem« njegov mladinski aktiv ob največji zavzetosti njegovega predsednika in člana občinskega komiteja ZMS tov. Slavka Vrhovnika.

Sledili sta še dve prireditvi: »Pokaži, kaj znaš!«, za katero bi se morala prav kamniška mladina bolje pripraviti, in ob pomoči gimnazije kvalitetno pripravljena »Spoznavajmo svet in domovino!« O zadnji prireditvi smo v našem listu že poročali, vendar ni odveč še enkrat poudariti, da so kamniški mladinci ob navdušenju poslušalcev upravičeno premagali mladince iz Krškega. Če bodo tudi v prihodnje svoje prireditve tako dobro pripravili, bodo imeli še bolj polno dvorano.

Če pa je organizacija pustovanja svar mladinske organizacije, o tem ne bi preostro sodili. Če se nobena druga organizacija, društvo ali gostinci niso spomnili, da bi napravili občanom prijeten pust, so se na to pač spomnili mladi ter pokazali, da je s skrbno pripravo možno prihraniti tudi kak dinar za razne druge dejavnosti. Pravijo pa, naj ljudje sami povedo svoje.

Konec februarja smo pripravili »Veseli večer«, za katerega so se bolje pripravili kot za prireditev »Pokaži, kaj znaš«.

Mladina nam je zaupala, da se že sedaj pripravlja na Praznik mladosti. V širšem programu za ta praznik bo nudila kamniškemu občinstvu, ki si bo imelo možnost ogledati revijo folklornih plesov iz raznih krajev Slovenije in celo Hrvaške, veliko estetskega užija.

Mladini želimo še nadaljnjega poleta, starejši pa jim moramo z navetvi pomagati pri odpravljanju morebitnih spodrsrljav.

Racionalizacija potrošnje skladov socialnega zavarovanja

O potrošnji skladov socialnega zavarovanja je bilo že mnogo napisanega. Posebno v letu 1966 se je precej razpravljalo o gibanju dela splošne potrošnje, ki je bil predviden za kritje potreb izvajanja socialnega zavarovanja. Tako zmanjšana potrošnja pa ne bi smela vplivati na gibanje gospodarstva in na življenjski standard.

V cilju večje smotrnosti potrošnje v okviru realnih možnosti sklada na področju soc. zavarovanja sta zvezna in republiška skupščina sprejeli vrsto pomembnih ukrepov, ki naj zagotavljajo, da se bodo zavarovanci, zdravstvo in socialno zavarovanje še bolj aktivno vključili v gospodarsko in družbeno reformo. Večja racionalizacija potrošnje v socialnem zavarovanju naj bi se zagotovila z zakonskimi predpisi, ki so bili sprejeti koncem lanskega leta. Za formiranje dohodkov sklada zdravstvenega zavarovanja je zelo pomemben predpis o omejitvi osnovnih prispevkov za vse panoge socialnega zavarovanja, ki smejo v letu 1967 znašati največ 19 % od bruto osebnih dohodkov. Zakon pa zavezuje komunalne skupnosti, da morajo pri določitvi stopnje prispevka za zdravstveno zavarov. upoštevati zmanjšane obveznosti teh skladov (nadmestila za 30 dni, ki jih izplačujejo delovne organizacije).

Ne glede na razdelitev skupne stopnje prispevkov za socialno zavarovanje je z republiškim zakonom predpisana najvišja meja, ki sme znašati od 1. januarja 1967 največ 5 % od osnove, od katere se obračuna prispevek za zdravstveno zavarovanje.

Občinska konferenca SZDL Kamnik

V soboto, 18. marca, je bila v Kamniku občinska konferenca SZDL. Udeležba članov je bila zadovoljiva. Člani konference in gostje so na podlagi poročila občinskega odbora SZDL in referata njegovega predsednika tov. Vinca Gobca razpravljali predvsem o vlogi samoupravljanja, družbenih službah in mladini. Bila je sprejeta vrsta predlogov in sklepov, ki bodo dopolnili program dela občinske organizacije Socialistične zveze delovnih ljudi na območju občine Kamnik.

Podrobneje o delu konference in programu bomo obvestili naše bralce v naslednji številki »Kamniškega občana«.

-ko

Na področju organizacije in financiranja socialnega zavarovanja je uveljavljenih več ukrepov, ki naj vplivajo na racionalizacijo potrošnje v zdravstvenem zavarovanju, ki so ga dotlej že plačevali delovne organizacije. Predpisan je še dodatni prispevek za zavarovance, ki so v delovnem razmerju s polnim delovnim časom, pa razen tega opravljajo še druga dopolnilna dela.

Priznavanje in izplačevanje nadomestil osebnega dohodka za pr-

vih 30 dni odsotnosti z dela, kakor je že znano, je z zakonom preneseno v samoupravno pristojnost delovnih organizacij z omejitvijo, da to nadomestilo ne sme biti manjše kot 50 % povprečnega osebnega dohodka, doseženega v preteklem letu. Skupščina komunalne skupnosti pa v skladu s spremembami temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju določi s svojim sklepom nadomestilo osebnega dohodka po preteku prvih 30 dni zadržanosti od dela. Pri tem pa mora upoštevati izpolnitev pogojev predhodnega zavarovanja in trajanje zavarovančeve zadržanosti.

Kamnik, dne 27. II. 1967.

-da

Ni dileme: varnost pri delu ali . . .

Lahko bi dejali, da so bila varnost pri delu, razporeditev dopustov glede na potrebe proizvodnje in delitev dohodka po delu najvažnejša vprašanja, ki so prevladovala tako v poročilu kot v razpravi na občnem zboru sindikalne podružnice v podjetju »Kamnik« v Kamniku.

Gospodarno izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti je po mnenju udeležencev zbora eden od poglavitnih pogojev za uspešno gospodarjenje. Ta ugotovitev in dejstvo, da je povpraševanje po izdelkih (razna razstreliva) večje v poletnih mesecih, narekuje podjetju ustrežnejšo razporeditev dopustov. Dopusti se morajo podrediti zahtevam proizvodnje in ne obratno. Čeprav vedno ne bo lahko, se bo vendar treba temu prilagoditi.

Navadna huda nesreča v sorodnem podjetju »Slobodan Princip-Seljo« v Vitezu je tudi kolektiv »Kamnika« znova opozorila, kakšne so lahko posledice, če sleherni član kolektiva dosledno ne izpolnjuje predpisov o varnosti pri delu. Zato se ne zavzemajo le zato, da je treba zaostri delovno disciplino, pač pa, da je treba vse prekrške zoper delovno varnost kaznovati po sprejetem pravilniku (v večini primerov gre za izključitev iz delovne organizacije, pri tem pa so poudarili, da ne more biti mesta zlagani humanosti in kompromisom). Tudi sedanji zakon o delovnih razmerjih je v tem pogledu preveč tog. Zakon o rudarstvu je po nesreči v Kaknju uveljavil odstopanje od nekaterih

temeljnih določil zakona o delovnih razmerjih v pogledu sankcioniranja najtežjih prekrškov. Zato menijo, da je tudi v njihovi stroki upravičena zahteva, da bi se z odločnejšimi zakonskimi ukrepi zoperstavili tistim, ki ne spoštujejo predpisov o varnosti pri delu.

Tudi na področju delitve osebnih dohodkov čaka sindikate in samoupravne organe v »Kamniku« še nekaj nalog. Povprečni osebni dohodki v kolektivu sicer niso majhni. Lani je bilo izplačanih povprečno 82.000 S din mesečno na zaposlenega. Ugotavljajo pa, da bodo morali na področju delitve osebnih dohodkov po delu poskrbeti predvsem za to, da bo osebni dohodek posameznika v večji meri odražal njegovo delo in rezultate in da bodo visoko kvalificirani delavci dejansko stimulirani glede na nekvalificirane ali pa priučene delavce. Gre tudi za doslednejše nagrajevanje strokovnih kadrov. Upreti se bo treba, tako je dejal predsednik sindikata, težnjamo po uravnilovki, ki je lani zlasti prišla do izraza.

Precej kritik je bilo v preteklem letu tudi na račun obveščanja v kolektivu. Glasilo »Naše delo«, ki je v obliki revije izhajalo občasno, nekajkrat letno, še zdaleč ne more zadostiti čedalje večjim potrebam po tekočem obveščanju kolektiva o aktualnih vprašanjih. Zato so se sedaj odločili, da bodo to vrzel izpolnili z izdajanjem 14-dnevnih informacij o aktualnih gospodarskih in samoupravnih problemih.

F. S.

V. D.

Potrditev finančnega načrta sklada zdravstvenega zavarovanja za leto 1967 in uvedba prispevka za nekatere zdravstvene storitve

Na 3. zasedanju 22. II. 1967 je Skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Ljubljana sprejela pomembne sklepe za izvajanje programa zdravstvenega zavarovanja v letu 1967. Predvsem je bila živahna razprava o programu dejavnosti in o udeležbi zavarovanih oseb do stroškov za nekatere zdravstvene storitve. Zdravstveni delavci so večkrat posegali v razpravo in postavljali vprašanja, kako zagotoviti zdravstveno varstvo zaradi občutnega zmanjšanja sredstev. Kljub upravičenim pripombam, da bodo zavarovanci prikrajšani na uveljavljanju zdravstvenega varstva, če se sredstva znižajo, člani skupščine niso našli drugega izhoda kot tega, da bo morala tudi zdravstvena služba prilagoditi svoje programe sredstvom, ki jih zagotavlja finančni načrt.

Zaključni račun sklada zdravstvenega zavarovanja za leto 1966 izkazuje 273.870.104 N din dohodkov in 283.851.493 N din izdatkov. Dohodki so bili realizirani z 97,9 % izdatki pa z 101,5 %. To pomeni, da je bil primanjkljaj v skladu v letu 1966 za 9.981.389 N din. Skupščina je obravnavala vprašanje, iz kakšnih virov se bo kril primanjkljaj. Izvršilni odbor je predlagal, naj ga krije v višini 6.422.183,54 milij. iz rezervnega sklada, 35.590.000 N din pa iz izrednim dopolnilnim prispevkom, ki bi znašal na zavarovanca 0,25 %. Člani skupščine so sprejeli zaključni račun s pribombo, da se za razliko ne uvede izredni prispevek, temveč je strokovna služba zavoda zadolžena, da prouči vse mogoče variante, kako kriti razliko. Predlagano je bilo, da se pri banki najame kredit ozir. zahteva vrnitev danega posojila iz prejšnjih let. Z najetjem posojila pa zadeva ne bo rešena, ker bo potrebno, kot vse kaže, le predpisati izredni prispevek za kritje izdatkov zdravstvenega zavarovanja v tekočem letu.

Predlog finančnega načrta predvideva znižanje sredstev za zdravstveno varstvo v letu 1967 od lanskega leta za cca 41.600.000 N din.

Na podlagi 5 % stopnje osnovnega prispevka, 25 % dodatnega prispevka od mase osnovnega prispevka na bazi 5 % povečanja osebnih dohodkov in ostalih prispevkov, bo imel sklad 209.100.000 N din dohodkov in toliko izdatkov. Čeprav je uvedena participacija zavarovancev za nekatere zdravstvene storitve, ne bo toliko dohodkov kot v preteklem letu. Ti podatki nam povedo, da bo obseg zdravstvenega varstva nedvomno zmanjšan, če se bodo sredstva neracionalno trošila. Člani skupščine so sprejeli tudi več sklepov o obveznem prispevku zavarovanih oseb na območju komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Ljubljana za posamezne oblike zdravstvenih storitev. Prispevek k stroškom za nočni in dnevni obisk je enoten in znaša 5,00 N din. Za prevoze z rešilnimi vozili znaša prispevek 10,00 N din. Tega prispevka ne plačajo zavarovanci, če je prevoz nujen. Obvezen prispevek za preglede in zdravljenje akutnih zastropitev z alkoholom znaša vsota stroškov vseh pregledov in zdravljenja, nastalih v prvih 24 urah po sprejemu v zdravstveni zavod, t. j. 200,00 N din. Prispevek pri prvem pregledu v specialistični ambulanti zaradi ugotavljanja zdravstvenega stanja znaša 5,00 N din. Če zavarovana oseba pri pregledu ne predloži predpisane napotnice, znaša obvezen prispevek toliko, kolikor znašajo vsi stroški pregleda. V primeru začetnega nedovoljenega splava, če ni podana medicinska indikacija in ga izvrši ginekološki zavod, znaša prispevek 100,000 N din.

Člani skupščine niso sprejeli predloga obveznega prispevka za nastanitev in oskrbo v stacionarnih zdravstvenih zavodih za družinske člane zavarovane osebe, ki naj bi znašal dnevno N din 3,00.

Ravno tako je bil zavržen predlog za prvi ambulantni pregled N din 1,00. Plačila obveznega prispevka so oproščene osebe, ki prejemajo poleg pokojnine varstveni dodatek, socialni podpiranci in vojaški vojni invalidi.

Prispevek za zdravstveno varstvo upokojenec je 570 N din letno na upokojenca. Znesek podpore za opremo novorojenčka in zneski pogrebni ostanejo nespremenjeni.

Povračilo stroškov za prehrano in nastanitev zavarovanih oseb med potjo in bivanjem v drugem kraju znaša: osebe nad 7 let, če prenočujejo v drugem kraju, 30,00 N din, za osebe, ki ne prenočujejo, 16,00 N din, za osebe stare do 7 let, če prenočujejo v drugem kraju 22,00 N din, če ne prenočujejo pa 10,00 N din. Pravico do povračila navedenih zneskov imajo zavarovane osebe, kadar traja potovanje nad 12 ur. Pravico do povračila potnih stroškov pa ima zavarovana oseba, nad 10 km.

Dodatni prispevek je določen v maksimalni višini 25 % od mase osnovnega prispevka. Doslej so vse delovne organizacije plačevale polni prispevek ne glede na večji ali nižji bolniški stalež. Od 1. marca 1967 pa se prispevki ne bodo plačevali po enotni stopnji, temveč bodo le-ti odvisni od presežka določenega povprečja izgubljenih dni zaposlenega zavarovanca v panogi.

V okviru planiranih sredstev se bo morala gibati potrošnja skladov za zdravstveno varstvo. Če bo potrošnja sredstev skupja, kot to predvideva finančni načrt za leto 1967, pa bo morala skupščina predpisati izredni dopolnilni prispevek. Ob upoštevanju vseh omejitev na področju socialnega zavarovanja bodo morali tudi zavarovanci doprinesiti svoj delež, da se bodo skladi bolj racionalno koristili kot doslej, sicer bo neizbežno predpisati večje dajatve za pokrivanje izdatkov socialnega zavarovanja.

K. A.

Več javnosti v delu sindikata v podjetju »Stol«

Številna vprašanja tako s področja proizvodnje kot glede družbenega standarda in skrbi za človeka, o katerih je tekla beseda na nedavnem občnem zboru sindikata v dupliški industriji pahištva »Stol«, so bila obravnavana tudi z vidika, koliko je sindikat v kolektivno pripomogel k njihovi rešitvi.

Predsednik sindikalne podružnice je v svojem poročilu naštel precej problemov, o katerih je razpravljaj odbor podružnice na svojih sejah. Vprašanj res ni bilo malo: od razprav o gospodarskih ukrepih, o samoupravnih aktih, o delitvi osebnih dohodkov, o rekreaciji zaposlenih do raznih akcij, kot so krvodajalstvo, pomoč Indiji, razna športna tekmovanja itd. Vendar se je v razpravi oglašil nekdo z vprašanjem, kaj je pravzaprav naloga sindikata v delovni organizaciji. Kaj je dejansko storil sindikat in zakaj njegovega »dela« ni čutiti dovolj v širšem krogu članov. »Zdi se mi, kot da bi bilo delo sindikata pri nas tajno, preveč se upravni odbor zapira vase, premalo ima stika s člani, dela pododborov po proizvodnih enotah ni čutiti.«

Poročilo predsednika sindikata je vsebovalo poročilo o gospodarjenju v kolektivu v l. 1966, ob razložitev kadrovske politike podjetja, poročilo stanovanjske komisije, poročilo o poslovanju domov oddiha in poročilo o poslovanju restavracije Stol. Vsa ta poročila so vsebovala številne zanimive po-

datke, ki kažejo, da v »Stolu« kljub vsem težavam zelo dobro gospodarijo in da jim tudi skrb za človeka — proizvajalca ni deveta briga. Vendar pa, kot je pokazala razprava, nekatere člane moti to, ker hoče sindikat vsa dogajanja in rezultate v kolektivno spraviti pod svojo »kapo«. Za vsa našeta področja pa odgovarjajo ustrezne strokovne službe v podjetju in komisije pri samoupravnih organih.

Čeprav se z vsemi ugotovitvami gotovo ni mogoče strinjati, vendar je prav gotovo točna ugotovitev, da sindikat kot marsikje drugod tudi v »Stolu« še ni našel učinkovitih delovnih metod, ki bi pritegnile k aktivnemu sodelovanju vsaj večji del, če ne celotno članstvo. Temu prav gotovo ni kriv le sindikalni odbor. Tak položaj je še vedno odraz tudi miselnosti članstva čes, izvolili smo vas (odbor), da boste skrbeli za nas. Seveda pa kljub temu nobenemu vodstvu sindikalne podružnice ni lahko pri sru, če na občnem zboru dobi vprašanje: Kakšne koristi pa imamo od plačevanja članarine?

Občni zbor v »Stolu« je ponovno potrdil, da se sindikalne organizacije v kolektivih premalo ukvarjajo same s seboj, z vsebino svojega dela, s svojimi delovnimi metodami, skratka, premalo iščejo odgovora na vprašanje, kakšna naj bo vloga in naloga sindikata v delovni organizaciji.

-nc

Kolektiv „Alprem“ želi probleme reševati sproti

Odkrita in živahna razprava je bila glavna značilnost občnega zbora sindikalne podružnice v kamniškem obrtnem montažnem podjetju Alprem. Ta 130-članski kolektiv je v zadnjih nekaj letih dosegel znaten napredek. S svojimi izdelki, zlasti z Alu-opremo trgovskih lokalov in aluminijastimi okni, vrati in drugimi izdelki, je prodril na tržišče po vsej državi. Kaže pa, da sedanja organizacija dela še ni povsem kos zahtevam proizvodnje. Prav o tem je največ tekla beseda na občnem zboru. Delavci v montažnem oddelku so najbolj grajali pomanjkljivosti v pripravi dela, zaradi česar ne morejo učinkoviteje izkoristiti svojega delovnega časa. Seveda so zaradi tega prizadeti pri osebnih prejemkih. Kot je pokazala razprava, je takih napak sicer čedalje manj, vendar želijo vsi, da bi jih čimprej v celoti odpravili. V tej smeri se trudijo tudi ustrezne strokovne službe.

Ko so govorili o boljšem izkoristitvi delovnega časa, so poudarili, da so prav tu rezerve, ki bi omogočile uvedbo 42-urnega delovnega tedna. Računajo, da bodo s 1. julijem lahko prešli od sedanjih 46 na 44 ur tedenskega dela. Glede na očitke, da imajo v Alpremu visoke osebne dohodke (lansko mesečno povprečje je skoraj 94.000 S din), so menili, da je treba upoštevati specifičnost njihovega dela, saj delajo delavci na montaži večkrat po ves mesec 10 do 12 ur dnevno.

Številna vprašanja s področja proizvodnje in samoupravljanja so

pokazala, kar so tudi poudarili na občnem zboru, da se kolektiv o njih preredko pogovarja. Nikakor ni dovolj, da se sestanejo člani sindikata le vsaki dve leti na občnem zboru. Res je, da je več kot ena tretjina zaposlenih vključena v delavski svet in druga samoupravna telesa, vendar kaže, da je samo to premalo.

Eden od zaključkov zbora je bil, naj se kolektiv večkrat sestane in pogovori o perečih problemih.

Na tem področju pa čakajo naloge tudi sindikalno organizacijo.

-nc

Čistilec cest

Za borbo proti prahu na ulicah je Komunalno podjetje nabavilo švicarski stroj tvrdke Rollba, ki vsesava prah. V eni uri očisti 3000 m² cestne površine, delavec pa ga lahko ročno potiska po cesti. To je menda prvi stroj te vrste pri nas. Komunalno podjetje ga je hotelo preizkusiti v Maistrovi ulici že prejšnji mesec. Stroj je delal dve ali tri minute, nato pa sta začela padati sneg in dež. Od takrat še nismo videli stroja pri delu, ker blata ne pospravlja z ulic. Ko bo nastopilo suho vreme, bomo imeli priložnost občudovati tega novega pomočnika naših cestarjev v borbi proti prahu. Ker je to prvi stroj pri nas, so ga prišli gledat tudi od drugod, celo iz Srbije.

Žene so pogostili v obnovljenem prosvetnem domu

V soboto, 4. marca, je bila v obnovljeni prosvetni dvorani v Šmarci proslava dneva žena.

O pomenu praznika je ženam spregovoril predsednik prosvetnega društva tov. Lado Osolnik in poudaril, da bi morali za njihovo razbremenitev napraviti veliko več, saj jih po delu v tovarni čaka gospodinjstvo, delo z otroki in vrsta drugih opravil, otroško varstvo pa še ni tako urejeno, kot bi bilo treba.

Po njegovem nagovoru je ženam pripravilo prosvetno društvo zelo pester in prisrčen spored. Pod vodstvom ing. Janeza Humarja so

bili predvsem nastopajoči otroci najprisrčnejši. Ženam so v zbornih in posameznih recitacijah in deklamacijah izrekli veliko toplih besedi. Ob tem in tudi ob pesmih otroškega pevskega zbora se je marsikateri mami utrnila solza v oči. Tovariš Humar je med sporedom izrekel vso pohvalo za razumevanje in finančno pomoč svetu krajevne skupnosti in vsem tistim, ki so s prostovoljnim delom pomagali pri obnovi prosvetne dvorane, posebno pa poudaril, da sta imela pri organizaciji dela in delu samem izredno velik delež predsednik prosvetnega društva tov. Osolnik in predsednik sveta

krajevne skupnosti Šmarca tov. Karel Vavpetič.

Posebno lepo je uspela tudi pevska točka v obliki venčka narodnih pesmi, ki je v hudomušno veselem tonu prikazala vasovalca, ženina in nevesto pa mater in očeta, ki želita hčeri vse dobro.

Žene iz Šmarce so bile prve počaščene s tem, da je bila zanje v lepo obnovljenem prosvetnem hramu, kot ga je imenoval tov. Humar, pripravljena prva prireditel.

Po proslavi so žene tudi pogostili.

Najmlajši za dan žena

Tudi najmlajši občani so letos po svoje prispevali k praznovanju dneva žena — 8. marca. V otroškem vrtcu Antona Medveda, v oddelku na Duplici, so prijetno

jim voščili k prazniku z obljubo, da bodo v prihodnje še bolj pridni.

Na sliki: 1. Meljem, meljem kavico, kavico za mamičo... so zapeli cicibani svojim materam.

Živilska industrija v Kamniku

Pretežni del razprave na občnem zboru sindikata v Živilski industriji je bil namenjen gospodarjenju v podjetju. Ne morejo se sicer pritoževati glede rezultatov v preteklem letu, vendar bodo naloge, ki si jih letos zastavljajo, terjale še večjega prizadevanja vseh članov kolektiva. Celotni dohodek na zaposlenega se je lani povečal za 24 %, med tem ko so osebni dohodki na enega zaposlenega porasli na 81.600 S din mesečno ali za 39 % v primerjavi z letom 1965.

Letos nameravajo povečati obseg proizvodnje kar za 60 % in računajo, da bodo izdelali okrog 2000 ton prehrabnih artiklov in sicer predvsem gorčice, kislih kumaric, paprike in sirupa. Menijo, da s plasmanom izdelkov letos ne bo večjih težav, saj imajo že skoraj vsako letošnjo proizvodnjo paprike in kumaric prodano. Tudi iz-

delovanje kisa bo gospodarno, zanj pripravljajo sedaj lične plastične steklenice.

V kolektivu so s povečanjem produktivnosti dela že uvedli 42-urni delovni teden, kar je zlasti pogodbo zaposlenim ženam, ki predstavljajo večino članov kolektiva. Na zboru so se pogovarjali tudi o problemih bolezenskih izostankov. Ker so majhni kolektiv (65 zaposlenih), so bili lani po odstotkih izgubljenih delovnih dni zaradi bolezni na tretjem mestu v občini. Kar več kot 7 % rmožnih delovnih dni so izgubili zaradi tega. K takemu odstotku so največ pripomogli ljudje, ki so delj časa bolni. Poudarili so, da bodo morali še posebej sedaj, ko se sprejemajo na področju socialnega zavarovanja novi ukrepi, posvetiti večjo pozornost zdravstvenemu stanju kolektiva.

Otroci iz otroškega vrta, oddelka na Duplici, so zapeli mamicam

presenetili svoje mamiče s prisrčnim programom v obliki pesmic in recitacij. Nato pa so jih obdarili z ličnimi darili in s cvetjem ter

2. Cvetje, darilce in iskreno voščilo za praznik so pomagali ustvariti prijetno razpoloženje.

F. S.

Iz Rudnika kaolina Črna

Člani sindikata naj sami odločijo, kdo naj bo v vodstvu sindikalne podružnice

Kdo je odločal o kandidatih za nov upravni odbor sindikalne podružnice, kako so bili postavljeni delegati za občni zbor? To so bila prva vprašanja, ki so bila postavljena v razpravi na sindikalnem občnem zboru v Rudniku kaolina v Črni. Postavil jih je rudar, ki sicer ni bil delegat, vendar se je zbora kljub temu udeležil. Odgovor se je glasil: o delegatih in kandidatih so razpravljali sveti ekonomskih enot. Povedati je treba, da je nekatere udeležence tak odgovor začudil. Če sem član sindikata, imam vsaj to pravico povedati, kdo naj zastopa obrat na občnem zboru in kdo naj kandidira v novi odbor, se je spet oglasil eden izmed udeležencev.

Videti je bilo, da je večina enakega mnenja.

Članom sindikata in več vseeno, kdo bo v novem upravnem odboru, kako bo delala sindikalna organizacija v prihodnjih dveh letih. Zato so se po precej živahni razpravi zedinili, da v nekaj dneh skličejo sestanke kolektivov po obratih in se jasno dogovorijo o kandidatih, nato pa izvedejo tajne volitve novega odbora s tem, da ima vsak obrat ustrezno število članov v odboru.

Poročilo o gospodarjenju v preteklem letu je sicer podrobno obravnavalo dosežene rezultate in probleme, vendar niso bili vsi zadovoljni z načinom, kako je bilo le-to posredovano. Menijo, da bi bilo veliko bolje, če bi tako poročilo razmnožili in ga že pred zborom dali delegatom. Tako bi bila razprava lahko bolj stvarna in ne posplošena. Razprava je pokazala, da je problem obveščeni kolektiva zelo aktualen. Potrebno bo več razgovorov tako po obratih kot v celotnem kolektivu. Glasilo, ki od časa do časa izide, ne more nadomestiti takih razgovorov. Samo sindikalni občni zbori vsaki dve leti, so premalo.

Opozorili so tudi, da so samoupravni organi premalo aktivni. Nekatere komisije pri delavskem svetu se sklicujejo že nekaj tednov, vendar nikoli niso sklepne. Udeležba na sejah delavskih svetov po ekonomskih enotah je tudi problematična. Precej čla-

nov, ki so v teh organih, se enostavno odpelje ob dveh z avtobusom domov. Ali je to svet ekonomske enote, če se trije ali štirje člani usedejo v kot in nekaj sklenejo? Menijo, da bi bilo treba na eni strani dati samoupravljalcem po obratih več veljave in hkrati odpoklicati tiste, ki niso aktivni.

Beseda je tekla tudi o proizvodnji in njenih problemih. Težav tudi tu ne manjka. Zaradi večjega obsega pripravljanih del, slabših geoloških pogojev, vdora vode na delovišča, slabše kvalitete rude itd. so lani pridobili le 24.400 ton plavljenega kaolina ali za 150 ton manj kot predlanskim.

Eno osrednjih vprašanj, s katerim se ukvarjajo že nekaj let, je dobit (izplen). Zaskrbljujoče za dobre gospodarje je podatek, da gre letno blizu 3000 ton kaolina po vodi v dolino. Deset odstotkov kaolina, za katerega so v jami plačani »šihiti«, gre še vedno v izgubo. Zato se v Črni ukvarjajo z mislijo, kako bi čimprej modernizirali staro separacijo in kasneje ustrezno preuredili tudi novo, ki so jo pred nekaj leti postavili.

Beli rudarji v Črni zavzemajo o občini prvo mesto po številu bolezenskih izostankov in izostankov od dela zaradi nesreč. Lani so imeli 72 obratnih nezgod, tri manj kot preteklo leto. Vendar pa je kar za 51 % poraslo število izgubljenih delovnih dni zaradi bolezni. Za bolezenske dopuste do 30 dni so morali lani izplačati kar 20.897.000 S din, ker jim pa odstopljena sredstva socialnega zavarovanja niso zadostovala, so morali razliko 8.713.000 S din plačati v breme sredstev za osebne dohodke.

Res je tudi, da je kolektiv lani vložil kar 35 milijonov S din za osebna zaščitna sredstva, zdravstveno zaščito in zaščitno prehrano, kar predstavlja okoli 70.000 S din na zaposlenega. Ta podatek kaže, da so prizadevanja za zmanjšanje števila nezgod in bolezni, ni pa še dovolj razumevanja za te ukrepe pri posameznikih. Tudi tu je eno od področij dela sindikalne podružnice v rudniku kaolina.

-lj

Pred setvijo svinčnik v roko — še je čas

Zivilska industrija »Eta« Kamnik že približno 10 let sklepa pogodbe s kmetovalci za pridelovanje malih kumaric za vlaganje. Pri pogodbenem sodelovanju je uspela predvsem v Vodica, Cerkljah, Podgorici in tudi drugje, zelo veliko količino pa jih še vedno nabavlja v drugih republikah.

Ob normalni letini dajo kumarice dober pridelek in pridelovalcu povrnejo ves trud za njegovo delo. Vodiški in okoliški kmetje vedo povedati, da je neki kmet iz Vodice, ki pri svojem kmetovanju s pridom uporablja poleg kmetijskega orodja tudi svinčnik, ob dobri letini pridelal in Živilski industriji prodal toliko kumaric, da je z izkupičkom poravnal davčne obveznosti skoraj za vse svoje posestvo.

Naše Tunjice so že od zdavnaj zelo znane po kumarah, zato so se vodilni zastopniki »ETE« zaradi pogodbenega sodelovanja za pridelovanje kumaric za vlaganje pred nedavnim ustavili pri Tunjičanih. Kaj je pokazal razgovor in kaj smo zvedeli? Pri ljudeh je v začetku čutili malo nezaupanja. Za vzrok temu so navedli nedavno sodelovanje med njimi in kamniško vrtnarijo pri pridelovanju črne redkve in rdečega korenčka. Tega pridelka imajo namreč posamezni kmetje še vedno dovolj v svojih zasipnicah (jamnicah) in kletih, zanj pa se nihče več ne zmeni. (Menda, da to v trgovinah ni ravno poceni).

Zastopniki »ETE« so pogoje za pogodbeno pridelovanje kumaric tolmačili takole: **Na 1 ha**, ali kot na kmetih raje pravimo, na površini 10 mernikov žitnega posevka je možno ob srednje dobri letini, ki je seveda odvisna od kakovosti zemlje, podnebja in primerne obdelovanja, pridelati 7 do 8 ton kumaric.

Minimalna pogodbeno cena za kg od 3 do 8 cm dolgih kumaric je 160, od 8 do 11 cm pa 90 S dinarjev. Pod to ceno ne bodo šli. Vsak pogodbeni pridelovalec pa se mora obvezati, da bo moral najmanj 70 % vsega pridelka oddati živilski industriji, seveda lahko pa tudi ves pridelek. Če kdo

posadi oziroma poseje 1 ha kumaric in:

a) če jih pridelala 7000 kg v velikosti od 8 do 11 cm in proda po 90, iztrži zanje 630.000, v velikosti od 3 do 8 cm po 160 pa iztrži 1.120.000 S dinarjev.

b) če pa jih pridelala 8000 kg v velikosti od 8 do 11 cm in proda po 90, iztrži zanje 720.000, v velikosti od 3 do 8 cm po 160, pa iztrži 1.280.000 S din.

Kateri drugi pridelek daje na isti površini tak finančni uspeh, naj vsak kmetovalec sam oceni, po izračunu pa naj se odloči.

Kakovostno seme in strokovne nasvete nudi zastoj ETA, pridelek pa bodo odkupovali v vasi 3-krat tedensko. Kdor se bo obvezal posejati večjo površino, bodo prišli kumarice nakladat kar na pridelovalčevo dvorišče. Kvaliteta in količina kumaric sta odvisni tudi od skrbnega in pravočasnega obiranja, za kar trdijo Tunjičani,

da da precej dela. Deset Tunjičanov se je že odločilo za pogodbeno sodelovanje.

»ETA« želi, da bi čim več kumaric zanje pridelali domačini, kar jim bo lep vir dohodka, ugodno pa bo tudi za živilsko industrijo, ker bo prevoz odkupljenega pridelka na kratkih razdaljah in bodo prišle v neposredno predelavo zelo sveže in neobtolčene kumarice.

Tudi o nadaljnjem širšem proizvodnem programu »ETE« je prav, da zvedo naši kmetovalci. V načrtu imajo predelati v konzerve še veliko rdeče pese, v sokove pa črnega ribeza in korenčka, kar je izredno priporočljivo in iskano za otroke. Korenčka bodo veliko rabili tudi za dodatek srbski solati, za kmetovalce pa bo prav tako vedno bolj zanimivo pridelovanje zelja, ki ga bodo v »ETI« čedalje več kisali.

Ob takem razgovoru med zastopniki ETE in kmeti se človeku nehote porodi misel, kako je z našo sadno drevnino in vrtnarijo. Ali bi ne bilo gospodarno proizvodno sodelovanje med obema, ali ne bi bilo dobro v času, predno se bo v sadovnjakih razbohotilo sadno drevje do največje rodnosti, izkoristiti čas in prostor med vrstami sadnega drevja za vmesne sadeže? Kompote uvažamo od drugje; ali jih ne bi tudi v Kamniku lahko veliko napravili? V Kamniku je poleg sadnega drevja posajenega 3 ha črnega ribeza, v Godiču 4 ha z vmesnim posevkom jagod, in Tunjicah pa sadni nasad, ki bo skoraj začel vračati s svojimi pridelki vrednost, ki so jo vložili.

Kaj pravijo k temu v sadni drevnici in vrtnariji, v »ETI« in občinska skupščina?

Morda proizvodno sodelovanje ali pa morda še kaj več? **-ko**

Kooperacija v govedoreji

Na eni izmed preteklih sej občinske skupščine je Agrokombinat Emona predložil program razvoja proizvodnega sodelovanja z zasebnimi kmeti na področju reje telet.

Agrokombinat Emona zmore namreč spitati letno okrog 13.000 pitancev, zaradi česar so močno zainteresirani dobiti čim več telet z ožjega področja Domžal in Kamnika.

V kamniški občini sedaj prevladuje pingavska pasma, čiste sivorjave pasme je le 5 %, ostalo pa so križanci s simentalno pasmo. Letno gre na območju občine v prodajo okrog 1600 telet, vendar je šlo od tega lani v pitališča le 287 telet — križancev, vse ostalo pa neposredno v zakol. Družbena posestva zaradi nerentabilnosti namreč odklanjajo pitanje telet pingavske pasme in slabih križancev.

Agrokombinat se je odločil za charolais (šerole) pasmo. Pleme-

njake te pasme je uvozil iz Francije in jih preizkusil v svojih obratih. Pasma je izredno mesnata, meso pa zelo kvalitetno.

Program AE predvideva, da bi za križanje s charolais pasmo zajeli le plemenice pingavske pasme in križanke. To pa predvsem tam, kjer je uvedeno umetno osemnjenje. Predvidevajo, da bi prvo leto že lahko odkupili na območju občine okrog 550 telet, kasneje pa okrog 800.

In kakšni so pogoji za to sodelovanje rejcev z AE?

Predvsem poudarjajo, da morajo pogodbeno razmerja sloneti na prostovoljni odločitvi kooperanta, predvsem na jasni predstavi o gospodarski koristi tega sodelovanja.

Kooperant naj bi se obvezal, da bo dovolil osemnjenje ali naravni pripust s charolais pasmo in da bo prodal teleta v teži okrog 85 kg Agrokombinatu. AE pa se obvezuje, da bo teleta križance odkupil po ceni, ki bo za 40 S din

pri kg višja kot povprečna dnevna cena, in da bo poravnal stroške oploditve.

Odborniki občinske skupščine so soglašali s takim programom, vendar so menili, da bi bilo zaenkrat napak sprejemati odlok o tem, katero pasmo živine naj bi kmetje na območju naše občine gojili. Prav tako so poudarili, da bodo ta prizadevanja uspela le, če bo sta tako kmet kot AE držala besedo in se trudila za izpolnitev pogodbenih obveznosti. Pripomnili so tudi, da v hribovitih predelih, kjer ni možen odkup mleka, te akcije ne bo mogoče izvesti, zato naj bi le podprli sklepanje pogodb v nižinskih krajih.

-lj

— ZANIMIVOSTI —
IZ KAMNIKA

FUNKCIONARJI SINDIKALNEGA ŠPORTNEGA DRUŠTVA še vedno niso poravnali obveznosti do posameznikov in Smučarskega kluba Kamnik. Nekaj krivde nosi tudi SK, vendar pa že več kot pol leta vodstvo SŠD Kamnika ignorira sklepe Občinske zveze za telesno kulturo. Kaže, da nekaterim še vedno ugaja klubaštvo in se nečejo podrediti enotnemu športnemu vodstvu v Kamniku.

ZNANI KAMNIŠKI SMUČAR JURE MATJAŽ, ki je v letošnji sezoni tekmoval za ljubljanski »Akademik«, je postavil na Veliki planini montažno vlečnico. Zmogljivost te je 262 oseb na uro, cena prevoza pa 50 S din. Vlečnica je montirana ob starem naselju na Veliki planini.

sm

Trgovsko podjetje »Kočna« ugovarja članku v prejšnji številki »Kamniškega občana«

V prvi številki — februar 1967 — »Kamniškega občana« ste na četrti strani objavili članek z naslovom »Šola, trgovina, prispevek za uporabo zemljišč«. V članku pod naslovom »trgovina« med drugim pišete, da se potrošniki z Duplice zavzemajo za gradnjo samostrežnice in da so že pred leti stopili v stik z »Merkatorjem« iz Ljubljane, ki bi bil pripravljen zgraditi ustrezn lokal,

vendar je to preprečilo trgovsko podjetje »Kočna« iz Kamnika z obljubo, da bo samo investiralo na tem področju. Ostalo pa je le pri obljubi. Udeleženci konferencie SZDL da so zato naročili, naj komisija, ki jo je v ta namen postavila krajevna skupnost, razižče vse možnosti za gradnjo trgovskega lokala na Duplici, pri čemer je ne smejo ovirati interesi lokalnega trgovskega podjetja.

Ker so v tem članku objavljene neresnične trditve o trgovskem podjetju »Kočna« Kamnik, s čimer je prizadeta čast in dobro ime podjetja, vas na podlagi 34. člena zakona o tisku in o drugih oblikah informacij (Ur. list FLRJ, št. 45-586/60 in SFRJ, št. 15-301/65) pozivamo, da v Občanu z istim naslovom in s črkami iste velikosti, kakor je bil objavljen članek, objavite naslednji odgovor:

KONFERENCA KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL NA DUPLICI

Šola, trgovina, prispevek za uporabo zemljišč . . .

»Ni resnična trditve, napisana v februarjski številki 1. 1967 »Kamniškega občana« pod naslovom Šola, trgovina, prispevek za uporabo zemljišč . . ., da je trgovsko podjetje »Kočna« iz Kamnika preprečilo pred leti podjetju »Merkator« iz Ljubljane zgraditi na Duplici ustrezen lokal.

Trgovsko podjetje »Kočna« se zaveda, da obstoječi prodajni prostori na Duplici ne ustrezajo sedanjim potrebam prebivalcev, ker so premajhni, pa čeprav so v novem posloplju. »Kočna« bo še letos pričela reševati vprašanja svojih trgovskih prostorov na Duplici.

Glede načina rešitve tega vprašanja so v teku razgovori z industrijo pohištva »Stol« Kamnik. O rezultatih teh razgovorov bodo občani pravočasno obveščeni.

Direktor:

Danilo Cerkvenik

Dopisuj v svoj list

Uspešno delo gorske reševalne službe

Pred 30 leti ali točno 29. aprila 1937 je odbor podružnic Slovenskega planinskega društva v Kamniku potrdil organizirano postajo gorske reševalne službe. Od takrat so člani izvršili lepo delo, ki bi ga kazalo prikazati v posebnem poročilu. Dva ustanovna člana sta še vedno delavna: Pavle Kemperle in Tone Erjavšek. Za svoje delo zaslužita priznanje in zahvalo.

Kako važno nalogo opravlja reševalna služba, ki ima skupno 23 članov, je razvidno iz dela v preteklem letu. Opravila je 35 reševalnih in 3 poizvedovalne akcije. Največ nesreč je bilo pri smučanju na Veliki planini. Po večini so bile lažjega značaja. Večino ponesrečencev so prepeljali v dolino z žičnico, nekaj pa so jih morali prepeljati s posebnimi vozili. Reševalci so posredovali tudi pri

manjših alpinističnih nesrečah in nudili alpinistom prvo pomoč pri sestopu iz stene.

Precej pozornosti so posvetili tudi strokovnemu usposabljanju članov. Pod strokovnim vodstvom zdravnika so organizirali tri predavanja o prvi pomoči in dva letna tečaja iz reševalne tehnike, kjer so se tečajniki seznanili z novimi načini uporabe tehnične opreme za reševanje in prenos ponesrečencev. Pred komisijo, ki so jo sestavljali dr. Srakar in tov. Koblar ter Salberger, je 16 članov uspešno opravilo izpite, 7 pa jih bo ponovilo. Dva člana sta se udeležila instruktorskega tečaja na Vrščicu, eden pa na Zelenici, na tečaj lavinskih psov pa je tovariš Habjan popeljal kamniškega lavinskega psa.

Ker je število smučarskih nesreč na območju Velike planine

čedalje večje, je reševalna postaja organizirala enodnevni zimski tečaj pod vodstvom zdravnika dr. Vaukna. Na tem tečaju so obravnavali predvsem zlome udov, ki so najpogosteje prizadeti v nesrečah.

Večjo pozornost so posvetili tudi pritegnitvi mlajših članov, ki bodo morali zamenjati starejše. Dobrodošli so predvsem mlajši člani iz vrst alpinistov, ki imajo poleg plezalnih sposobnosti tudi kvalitete, potrebne za lik dobrega reševalca. Za okrepitev sodelovanja na območju Kamniških planin je bil na Veliki planini sestanek reševalcev iz Kranja, Celja in Kamnika.

Reševalno opremo so v preteklem letu dopolnili z novimi pridobitvami — tremi brezžičnimi apa-

rat. Zdaj ima Gorska reševalna služba vse tehnične pripomočke za reševanje ponesrečencev iz stene in na smučiščih, vendar je precej opreme izrabljena in bi morali preskrbeti novo. Nabavili so tudi nekaj zaščitne opreme in sanitetni material. V letu 1966 so sodelovali tudi pri poizkusni vaji reševanja s helikopterjem na Kamniškem sedlu. Helikopter je poskušal popolnoma pristati, vendar sta ga ovirala veter in valovitost zemljišča. Helikopter rabi namreč okrog tisoč kvadratnih metrov ravnega sveta, ki pa ga je v Kamniških planinah težko najti, zato bodo glavno breme reševanja morali opraviti reševalci.

Požrtvovalni člani Gorske reševalne službe zaslužijo za svoje uspešno delo v preteklem letu vse priznanje.

Z letne konference Krajevne organizacije Rdečega križa Kamnik

Krajevna organizacija RK Kamnik je imela 30. 1. 1967 svojo letno konferenco. Organizacija šteje v našem mestu preko 1000 članov, ki jo podpirajo v njenem humanem delu. Žal nam manjka aktivistov za delo pri akcijah. Brezplačne tečaje prve pomoči in nego bolnika na domu organizira organizacija pod vodstvom strokovnega kadra. Taki tečaji so potrebni prav vsakemu človeku od osnovnošolca do odraslega, a niso polnoštevilno obiskovani. Zdravstveno-vzgojna predavanja pa bi morala zanimati predvsem našo mladino, ki stopa v življenje, da bi znala bolje zavarovati svoje zdravje in poglobiti svojo osnovno zdravstveno kulturo.

Krajevna organizacija RK je v lepi povezavi s šolsko mladino na šolah v našem mestu, a tudi mladina in podmladkarji RK so vedno pripravljene sodelovati in pomagati v akcijah RK. Za njihovo prizadevanje in marljivost jim je organizacija v l. 1966 naklonila za mesec mladosti 70.000, za Novo leto pa bolnim in socialno potrebnim 41.000 S din. Starim in bolnim ter socialno potrebnim je razdelila tekom leta 87 CARE paketov in 270 kom. oblačil, kar je bilo res lepo darilo, za Novo leto pa še pomoč v vrednosti 59.000 S din.

Za pomoč Indije je nakazala organizacija 30.000 S din. Nabiralna akcija poverjenice RK v Mekinjah za onkološki inštitut je bila 30.000 S din, organizacija RK pa je darovala namesto venca za pok. častnim članom Francem Cvetkom iz Novega trga 10.000 S din prav tako za onkološki inštitut v Ljubljani.

Članarino, ki je vir dohodka organizacije, pobirajo naše poverjenice pa tudi šolska mladina. Vsak član dobi za plačano članarino 240 S din potrdilo, prav tako za prostovoljne prispevke, odrezek iz bloka RK in s tem blokom, žigosanim z imenom poverjenice je upravičeno pobiranje članarine RK in prostovoljnih prispevkov.

V l. 1967 želimo povečati število naših članov, da bi mogli tudi v bodoče čim več nuditi šolski mladini in soc. potrebnim, finansirati tečaje in predavanja zdravstveno-vzgojne vsebine in druge akcije.

CARE pakete in oblačila smo prejeli brezplačno od Občinske organizacije RK, kateri odvajamo 60 % pobrane članarine.

Vabimo meščane, da pristopajo v članstvo RK in sodelujejo v akcijah, posebno v krvodajalski, ki bo letos v aprilu, ter tako manifestirajo humanost Rdečega križa in svojo lastno.

Dr. D. S.

Leto mednarodnega turizma

Ali v Kamniku kažemo dovolj zanimanja za mednarodno leto turizma? Turistično društvo je v okviru svoje dejavnosti že sestavilo program za letošnjo turistično sezono. Organiziralo bo mesec čistotice, o čemer obvešča občane s posebnimi pozivi. Uredilo bo tudi avto kamp, kjer naj bi 2. aprila zasadili spominsko lipo. Za naloge o mednarodnem letu turizma, ki so jih pisali dijaki gimnazije, je turistično društvo določilo lepe nagrade. Zadnji teden v avgustu bo posvečen turističnim prireditvam, zaključen pa bo s praznikom narodne noše, ki bo organiziran v večjem obsegu kot lani.

Kaj pa naši gostinci in turizem?

24. februarja je 31 gostinskih delavcev uspešno opravilo izpite in dobilo spričevala za poklic gostilničar.

Ob koncu novembra lanskega leta je Delavska univerza Kamnik ob strokovnem sodelovanju Gostinskega šolskega centra iz Ljubljane organizirala 3-mesečni ali z izpiti vred 225-urni tečaj za gostinske delavce. Sprva se jih je prijavilo več, do konca tečaja pa je vztrajalo 31 slušateljev. Program predavanj je bil dokaj obsežen, saj je vseboval kuho, strežbo, poznavanje pijač, kletarjenje, higiensko in estetsko urejanje gostinskih prostorov, gostinsko poslovanje in spoznavanje predpisov v zvezi z gostinsko dejavnostjo.

Tečaj je bil v Dijaškem domu v Kamniku, kjer imajo sodobno kuhinjo in primerno jedilnico.

Izpiti so trajali kar dva dni; vsak udeleženec je moral s pravico 3 vrst jedil pokazati znanje najprej v kuhinji za štedilnikom, potem pokazati 3 vrste serviranja različnih jedil in pijač, nato pa še odgovarjati na vprašanja iz teorije. Posebno v kuhinji in pri strežbi je bilo z užitkom opaziti, koliko znanja so si pridobili udeleženci. Pri strežbi niso dobili samo strokovno znanje, pač pa še nekaj več in sicer to, da gostinec s svojim uglašenim in kulturnim odnosom do gosta nehoti vpliva nanj, da je tudi on sam v gostišču kulturno do strežnega oseba.

Razumljivo je, da so udeleženci gostinskega tečaja z malce zaskrbljenosti čakali, kakšni bodo rezul-

tati njihovega učenja in kakšna bodo spričevala. Direktor Gostinskega šolskega centra tovariš Danilo Sbrizaj je v svojem nagovoru vsem, ki so uspešno opravili izpite, ob razdelitvi spričeval poudaril, naj jim samo spričevala ne

jetno videli to vrsto spomina na njihov uspešni tečaj.

Prijetni del zaključka je bil v gostilni »Pri zlati kaplji« na Vrhopolju, kjer se ob prijetnem razpoloženju podarili svojim predavateljem kamniške majolike, na-

Udeleženci gostinskega tečaja v Kamniku z gosti

pomeni vse, pač pa je važnejše znanje, ki so ga pridobili in ga morajo pri vsakodnevnem delu uspešno uporabljati.

Po razdelitvi spričeval so se udeleženci tečaja s predavatelji in gosti fotografirali. V marsikaterem gostinskem lokalu bomo zelo ver-

polnjene s cvičkom. Majolike in čaše je nalašč za to priliko izdelal »Svit« Kamnik.

Gostincem, udeležencem tečaja, želimo v njihovi stroki v lastno zadovoljstvo in zadovoljstvo gostov veliko uspeha.

-na

Kaj bomo storili s cesto skozi Kamnik?

O glavni ulici skozi Kamnik slišimo veliko pripomb. Danes stojimo pred dejstvom, da je to najslabša mestna ulica na Gorenjskem.

sanje in se morajo zagotoviti. Današnje stanje kamniške magistrale je nevarno in v nekem smislu nekulturno. Posega ni mogoče od-

njej izpostavljen stalni nevarnosti in nikjer ni upoštevana ločitev pešca od vozila. Ozka grla kamniške glavne ceste skoraj da ne poznajo pločnikov in zahteve po arkadah, razširitvah in pešhodnikih postajajo večje iz dneva v dan (Samčev predor, Šutna).

Izgradnja industrijske obvozne ceste bi bila v sedanjih razmerah izredno draga. Menda je že dovolj prepričljivo dejstvo, da je potreb-

prva faza gradnje industrijske ceste le do današnje »Menine«, se sprašujemo, komu bo sploh služila obvozna cesta. Svoj pravi pomen bo dobila šele takrat, ko se bo združila z Maistrovo ulico. To pa je pravzaprav že druga gradbena faza, s katero je zajeta rušitev dveh večjih zgradb, izgradnja avtobusne postaje in novega mostu preko Bistrice. Spričo težkega finančnega stanja pa je kot na dla-

Nevarne ožine v Kidričevi ulici bo potrebno razširiti z arkadnimi hodniki za pešce

Samčev predor — stalna nevarnost za pešce

skem. Pokrita z blatom, prahom in polna jam je v sramoto našemu mestu in še zlasti turizmu. Ne smemo več izgubljati časa v praznih debatah, kaj storiti in kje dobiti finančna sredstva. Glavna cesta mora biti takoj in v kratkem času rekonstruirana, finančna sredstva pa ne smejo biti vpra-

lagati, še manj pa reševati z dragim krpanjem cestišča.

Predvidena obvozna — industrijska cesta kljub velikim potrebam ne bi smela stopati v ospredje toliko časa, dokler ne bo obstoječa glavna mestna cesta temeljito obnovljena, predvsem pa življenjsko varna. Pešec je na

Bojan Šunkar — republiški pionirski prvak v veleslalomu

Večletno delo učiteljev smučanja s pionirji je končno poplačano z največjim uspehom, ki ga je kdaj dosegel kakšen kamniški smučar, saj je mladi Bojan Šunkar osvojil na republiškem prvenstvu na Krvavcu naslov republiškega prvaka. Uspešna sta bila v konkurenci starejših pionirjev tudi Peter Sitar, ki je osvojil 6. mesto in Darinka Sitar, ki je osvojila 23. mesto. Samo omenjeni trije tekmovalci so se namreč uvrstili v gorenjskem conskem prvenstvu na Zelenici med prvih deset, kar je pomenilo odhod na republiško prvenstvo. Prav gotovo bi bil uspeh naših pionirjev mnogo večji, če ne bi izredno huda konkurenca, saj je gorenjsko consko prvenstvo daleč najkvalitetnejše, ter težke, ledene proge, storili svoje. Slaba oprema naših pionirjev nas je stala vsaj še štirih uvrstitev na republiško prvenstvo. Prav gotovo pa so ti uspehi še pomembnejši, če primerjamo pogoje, v katerih trenirajo naši tekmovalci ter ostali in pa dejstvo, da so bili naši pionirji med redkimi 178. tekmovalci, ki so tekmovali z lastno, izrabljeno opremo. Ta redki uspehi je za mlade kamniške smučarje in njihova trenerja Šuštarja in Steleta prav gotovo vzpodbuda za nadaljnje delo. Letošnji zelo agilni odbor smučarskega kluba Kamnik, Občinska zveza za telesno kulturo ter podjetje »Kamnik«, ki so v okviru svojih možnosti največ prispevali, da je delo z mladimi smučarji uspešno izvedeno, imajo prav tako pomemben delež pri tem uspehu.

Upajmo, da bodo ti uspehi mladih kamniških smučarjev končno prepričali tudi ostale, da smučanje zasluži prioriteto v finansiranju, saj je v naši občini eden najmnogičnejših in perspektivnejših športov. -sm

no izplačati okrog 60 milijonov S dinarjev samo za odkup zemljišč oz. parcel, po katerih naj bi potekala nova cesta. Ker predvideva

ni, da se takšna dela ne izvršijo preko noči. Potrebno bo veliko truda, razumevanja in finančnih sredstev, predvsem pa nekaj let, da bo industrijska cesta lahko v celoti služila svojemu namenu.

Razumljivo je, da zaradi zgoraj navedenih dejstev ne moremo odlašati z rekonstrukcijo obstoječe glavne mestne ulice. Zlasti nesmiselne so trditve, da bomo k tej rekonstrukciji prešli po izgradnji obvozne industrijske ceste. Takšna rešitev ne bi služila v prid turizmu, še manj pa razvoju našega mesta.

Stari del mesta je kljub stoletnemu propadanju in pustošenju v zadnjih desetletjih še vedno poln skrite in očitne lepote. Ta lepota se žal danes skriva v umazanih mestnih ulicah pod prašnimi in sivimi pročelji hiš. In kdo je krivec? Mar cesta ali Komunalno podjetje? Ne! Krivi smo mi vsi, ker svoje mesto premalo ljubimo in mu ne izkazujemo spoštovanja, ki ga zasluži. Tudi nepremišljena odločanja posameznikov, nezainteresiranih za razvoj našega mesta, dajejo dostikrat pečat napakam, ki se rade pripisujejo delovnim organizacijam ali pa celo občanom.

Urejenost ne samo cest, ampak celotnega mesta, ne sme postati zadeva posameznikov, temveč celotne javnosti in še posebej kamniške krajevne skupnosti in Komunalnega podjetja Kamnik.

Nov oskrbnik na Starem gradu

S 1. marcem je prišel za oskrbnika na Stari grad tov. Maks Zupanc iz Smarce. Dosedaj je oskrboval dve leti planinsko kočjo na Kamniškem sedlu v splošno zadovoljstvo planinskega društva in številnih gostov. Prepričani smo, da bo tudi na Starem gradu storil vse, da bodo gostje zadovoljni in da bo njihovo število vsak dan večje. Maks Zupanc je bil do upokojitve v poštni službi v Kamniku in je bil zaradi svoje delavnosti in vestnosti splošno priljubljen. Stari grad je zlasti v zgodnji spomladanski sezoni zelo privlačna izletniška točka s katere so pred 800 leti tuji gospodarji vladali kranjski deželi, še preden je postala Ljubljana glavno mesto. Zdaj je zgrajena od samega vrha dobra cesta in v prvi marčevi nedelji se je popeljalo po njej nad 100 avtomobilov. Lepo vreme je omogočilo stotinam izletnikov, da so posedli okrog miz na prostem in uživali ob krasnem razgledu in toplem soncu. Ker so pred kratkim popravili in uredili pot iz Novega trga na Stari grad, bo tudi pristop po tej najkrajšji poti prijetnejši.

Ko smo še vprašali novega oskrbnika Starega gradu, kaj meni o bodoči usodi restavracije glede obiska gostov in rentabilnosti, je odgovoril da je to odvisno od solidne postržbe, pa če hočete, tudi od občinske davčne politike do te postojanke našega planinskega društva. Za goste, pravi, bodo že poskrbeli, da se bodo prijetno počutili, prometa pa na Starem gradu razumljivo le ni toliko kot v kaki drugi restavraciji v dolini. Največ gostov je le ob lepih sončnih sobotah in nedeljah, čez teden pa prihajajo le redke posamezne skupine. Vse to bi morali upoštevati, pa se bo Stari grad, pravi oskrbnik, postavil na »trdnije noge.«

Ker oskrbnika dobro poznamo, mu posebno še zato želimo pri njegovem prizadevanju veliko uspeha.

Marljivi in iznajdljivi taborniki

Četa Bistriških gamsov je imela 24. februarja 1967 občni zbor.

Delo v lanskem letu je bilo pestro in zasluži vse priznanje. Marljivost in iznajdljivost sta poglavitni vrline kamniških tabornikov, ki iz leta v leto bogatijo svoje delo, se krepijo in postajajo pomemben činitelj v družbenem življenju mladih Kamničanov.

Četa Bistriških gamsov je imela lani štiri vode s 112 člani: najmlajših — čebelic, v starosti od 6 do 8 let, je bilo 21, medvedkov, v starosti od 8 do 12 let, 39 in starejših, gamsov 52. Lani je četa porasla kar za 34 članov, kar najboljše kaže zanimanje mladih za mikavno taborniško življenje.

Lani so kot vsa leta doslej imeli taborniško šolo, v kateri so se učili in utrjevali znanje taborniških veščin: urejanje taborov, signaliziranje, orientacija, spoznavanje domovine in domačije itd. Pripravili in izvedli so 6 izletov, 1 smučarski tečaj, 4 taborjenja, 3 partizanske

pohode in 2 večja taborna ognja. Na izlete so hodili v bližnjo okolico in na Kamniške gore. Taborniki so v Bohinju, Puli in celo pozimi v Kamniški Beli. Smučarski tečaj so imeli na Dolu. Udeležili so se zleta Zveze tabornikov Jugoslavije na Fruški gori in Čičevega memoriala na Rašici. Uspešno so izvedli partizanski pohod na Zlato polje, kjer so imeli pred spominsko ploščo komemoracijo. Za dan mladosti so k tabornemu ognju v Kamniku povabili tudi tabornike iz Kranja in Domžal. Imeli so 45 gostov, precej mladih

in starih radovednežev iz Kamnika.

Pomanjkanje šotorov in ostale taborniške opreme je onemogočalo še večjo živahnost pri delu. Imeli so 12 šotorov, od katerih pa so 3 povsem izrabljeni. Lani so dobili in porabili 200.000 S din. Taborniška oprema je draga, predvsem šotori. Preprost šotor za 6 oseb stane kar 80.000 S din. V letošnjem proračunu je glavna postavka nabava novih šotorov. Rabili jih bodo 10.

Lani v novembru je bil tabornikom poplačan večletni trud. Gozdno gospodarstvo — obrat v Kamniku jim je poklonil koč v Kamniški Bistrici, ki je že nekaj let samevala prazna ob poti na lovsko pristavo. Krepko so poprijeli za delo, segli tudi v lasten žep in si tako povsem sami uredili že precej načeto koč. Popravili so pod, vrata, štedilnik, zasteklili

okna in uredili 10 ležišč. Vse sami! S prostovoljnimi prispevki so zbrali 50.000 S din za najnujnejše nakupe. V prijetnem in toplem domu so praznovali novo leto in si seveda pripravili načrt za popolnejšo opremo koč. Marljivi in iznajdljivi so, lanski uspeh jim je utrdil samozavest, zato bo njihov načrt uresničen.

Poročila na občnem zboru so bila izčrpna in skrbno pripravljena. Tudi občni zbor je bil temeljito pripravljen. Povabili so vse predstavnike družbenih in političnih organizacij z željo, da jih seznanijo s svojim delom in težavami. Na zboru so pogrešali predvsem predstavnik prosvetnih delavcev, planinskega in turističnega društva. V letošnjem letu bo tabornike znova vodil starešina tovariš Branko Urbanija.

Zelimo jim veliko uspeha.

K.

Športne zanimivosti iz Kamnika

Padel je velikan

Ob poti, ki vodi iz Novega trga na Stari grad, je tik pod vrhom vzbujala pozornost debela in visoka smreka, največje drevo v vsem okolišju. Pred zimo so jo posekali. Pri dnu je smreka imela 80 cm v premeru, ravno in visoko deblo pa je ključevalo viharjem. Zasadili so jo pred 125 leti, to je še v času, ko so morali tlačani opravljati taka dela graščinski gosposki na Križu, kamor so sodili tudi gozdovi na Starem gradu. Drevo je najhitreje raslo v prvih 60 letih. V zadnjih 50 letih se je premer debela povečal samo za 20 cm. Na polovici, ki je obrnjena proti jugu, je med rastmi, ki kažejo letnice med 65 in 75 leti starosti, začelo rahlo trohneti.

Vendar menimo, da bi smreka velikanica brez škode za kvaliteto lesa lahko še nekaj časa stala na svojem mestu kot prelep spomenik narave, kakršnega ni več daleč naokrog. Sploh bi morali voditi nadzorstvo nad takimi naravnimi spomeniki in jih odstraniti šele po predhodnih posvetovanjih in odobritvah. Nikakor ne smemo oropati narave za njene najlepše dokaze tvorne sile in mogočne veličastnosti, pred katero vsak obstane z občudovanjem in ponosom. To drevo je stalo ob poti, po kateri hodi na tisoče izletnikov, zato bi tembolj zaslužilo našo posebno pozornost.

Deblo smreke velikanke je nudilo dober les za izdelavo skodel, s katerimi so pokrili stari del planinskega doma na Starem gradu. Brata Tone in Peter Erjavšek, ki sta strokovnjaka v izdelavi te vrste streh, sta napravila 3000 po en meter dolgih kodlastih deščic. Računajo, da bodo vzdržale 15 do 20 let.

Upoštevajmo opozorilo

»Pozor, nevarnost požara!« To umestno opozorilo so postavili ob poti na Stari grad, ob klopi, kjer se izletniki radi ustavijo in odpočijejo. Napis naj kadilce opozarja, da ne mečejo cigaretnih ogorkov po tleh, kjer zdaj suho listje predstavlja veliko nevarnost požara. Seveda velja to za vse gozdove.

Rokometna sekcija, ki je lani komaj zaživela, je **ponovno v razpadu**. Kaže, da je ta sekcija podobna lastovkam. Sekcija ni izkoristila niti finančnih ugodnosti Občinske zveze za telesno kulturo.

Letošnja republiška prvenstva v alpskih disciplinah v Bohinjski Bistrici so se udeležili tudi kamniški smučarji. Pomanjkanje tekmo-

vanj in neustrezna oprema so jih prikrajšali za boljše rezultate. V konkurenci preko 90 smučarjev se je uspel uvrstiti le Stele, ki je bil v slalomu 31., v veleslalomu pa 55.

Na letošnjem republiškem **seminarju za učitelje smučanja** je uspešno opravil vse izpite **Janez Klemenc**, ki je tako postal 6. učitelj smučanja v Kamniku.

Klubsko prvenstvo v veleslalomu

Tudi letos je SK Kamnik priredil na pobočju Šimnovca klubsko prvenstvo v veleslalomu. Mlajši in starejši pionirji so nastopili na 600 m dolgi progi z 12 vratici, člani pa 110 m dolgi progi s 34 vratici. Proga, ki sta jo trasirala Suštar in Stele, je bila dokaj zahtevna, kar so pozneje občutili skoraj vsi tekmovalci, saj jih je le malo speljalo brez padcev. Vendar pa so taka tekmovanja nujna, če hočemo uspeti tudi v republiškem merilu, saj so proge tam mnogo težje. Pri članih je prepričljivo zmagal Suštar, posebno, ker so nekateri njegovi tekmeči vozili tvegano in padli. Organizacija tekmovanja je bila dobra razen označbe proge, ker klub še vedno ne premore vseh potrebnih rekvizitov. Graje vredna pa je nedisciplinarnost nekaterih mladincev in članov, ki se še vedno niso naučili tekmovalne discipline. Odbor SK do njih ne bi smel biti tako popustljiv, saj dajejo kaj slab zgled mlajšim.

Klubske prvake so postali: pri članih **Anton Suštar**, pri mladincih **Marjan Grile**, pri starejših pionirjih **Janez Makovec**, pri mlajših pionirjih **Miro Klemenc** in pionirkah **Vanda Pančur**. Vsega skupaj je nastopilo 48 tekmovalcev, ker žal tokrat ni bilo veliko smučarjev starejše generacije.

REZULTATI:

Člani: 1. Anton Suštar 1.19.5 min., 2. Janez Skorjanc 1.23.0, 3. Aco Sitar 1.26.4.

Mladinci: 1. Marjan Grile 1.44.8, 2. Zdravko Slapar 1.51.5, 3. Bojan Šunkar 1.54.6.

Starejši pionirji: 1. Janez Makovec 48.7 sek., 2. Karel Štiren 49.2, 3. Božidar Gale 49.8.

Mlajši pionirji: 1. Miro Klemenc 51.5.

Pionirke: 2. Vanda Pančur 59.8.

-sm-

NAMIZNI TENIS

Mladinski aktiv podjetja Zarja je organiziral občinsko sindikalno prvenstvo v namiznem tenisu. Nastopile so štiri ekipe, osem dvojic in 18 posameznikov. Žal se tokrat tekmovanja niso udeležili nekateri tovarniški aktivisti, saj je pristašev te igre v Kamniku mnogo več. **Največ uspeha so imeli tekmovalci tovarne Utok.**

Tekmovanje je dobro organiziral MA podjetja Zarja, ki je najboljši tekmovalce tudi nagradil.

Rezultati:

Ekipe: 1. Utok, 2. Zarja, 3. Podjetje Kamnik.

Dvojice: Fišer-Smolnikar (Utok), 2. Grzinčič-Viler (Zarja).

Posamezniki: 1. Fišer (Utok), 2. Stele (Kamnik), 3. Voljkar (Zarja).

-sm-

NOGOMET

Uspešni občni zbor nogometašev

Po prvem neuspešnem poskusu je bil drugi občni zbor nogometašev dobro obiskan. Posebno uspešni pa so zaključki, saj so nogometaši rešili vrsto problemov, ki bodo prav gotovo olajšali delovanje novega kluba in povečali nogometno aktivnost v Kamniku. S tem, da so se nogometaši NK Svita združili z NK Kamnikom, je bilo rešenih več problemov hkrati. Odpravljeno je bilo nepotrebno rivalstvo, neracionalno trošenje finančnih sredstev, hkrati pa je bil rešen problem zadostnega igralškega kadra ter olajšano strokovno delo v klubu. Novi nogometni klub se je preimenoval v Svit — Kamnik. Novi odbor na čelu s predsednikom kluba tov. Lahom pa bo moral rešiti še marsikak pereč problem, ki so ga prikazali udeleženci na občnem zboru.

Več pozornosti bo treba posvetiti pionirjem in mladincem, saj so bili v zadnjem letu prepuščeni samim sebi. Prejšnja odlična ekipa je razpadla, ker zaradi prevelikih stroškov ni mogla nastopiti v SNL, odšel pa je tudi trener Kuretič, njihov trener pa je prevzel vodstvo prvega moštva. Problem

sanitarij na igrišču še vedno ni rešen, klub že v naslednji sezoni ne bo mogel nastopati, če sedanje stanje ne bo urejeno. **Delno bi lahko ta problem rešili s prostovoljnimi delom. Tudi disciplina v klubu ni najboljša.** Precej je temu krivo to, da trikratna vadba na teden vzame igralcem mnogo časa. Poleg tega pa bi morali v klubu vladati tudi določeni kriteriji, saj se še vedno dogaja, da igrajo nepripravljene igralce, ki imajo mesto v moštvu zagotovljeno. To ruši klubske discipline, moštvo pa izgublja igralce.

Preteklo sezono so ocenili uspešno predvsem za člane in pionirje, medtem ko se je premajhna skrb za mladince poznala prav na njihovih rezultatih. Vse priznanje so dali novemu trenerju prvega moštva Fišerju, ki je opravljal kar več dolžnosti, in prizadevnemu predsedniku ing. Kuretu. Za najboljša igralca pa so proglasili Janeza Kosa in Marjana Malija.

Ce bodo nogometaši uresničili svoje načrte, potem bo letošnja pomladanska nogometna sezona ena najaktivnejših do sedaj.

-sm-

TAKI SMO — TAKI SMO — TAKI SMO

PLAKATIRANJE PO MESTU ZASLUŽI VEČJO POZORNOST. Hišni posestniki uredijo in prebelijo pročelje hiš, po zidovih pa se kmalu pojavijo plakati. Nalepljeni ali pribiti, oboji pustijo ne ljube sledove. Svočas so bile po mestu posebne deske za oglase in lepake, pa bi jih kazalo spet namestiti na vidnih krajih.

OČETU IZ TUHINJSKE DOLINE, ki je vzel dijaka iz gimnazije, češ da ne zmore voznine za avtobus, bi tega ne bilo treba storiti, če bi se zanimal na krajevnem odboru ali na občini, kako je s prevozom šolarjev. Šolski avtobusi že drugo leto dvakrat na dan brezplačno vozijo šolarje prav do šolskih poslopij, kar velja občino nad 9 milijonov dinarjev letno. Iz Tuhinjske doline vozijo šolski avtobusi izpod Kozjaka. Tistim šolarjem, ki se vozijo iz Špitaliča ali Motnika v Kamnik z rednimi potniškimi avtobusi, pa plača občina polovico voznine. Prošnje rešuje oddelek za družbene službe na občini.

TULIPANI, ki so jih holandski gosti zasadili ob spomeniku revo-

lucije, so že pogledali iz zemlje. Seveda pa to ni zadržalo otrok, ki se preganjajo tam okrog, da ne bi hodili po gredici. Zdaj so namestili okrog gredice zaščitno ograjo, morali pa bi jo že jeseni.

NA AVTOKAMPU OB NEVLJICI so neznanji vlomilci vdrli vrata in jih poškodovali. Kaj so le iskali v kampu?

POT DO ŠOLE »FRAN ALBREHT« je komunalno podjetje usposobilo za promet z avtobusi in uredilo nekakšen parkirni prostor, da se avtobusi lahko obračajo. Zdaj bo še potrebno, da šolsko pot redno in vestno vzdržuje, ker težka vozila hitro pokvarijo cestišče, učenci, ki pešočijo v šolo, pa bodo spet na istem kot prej.

PEŠPOT OD ZAPRIC PROTI DUPLICI je prav prijetna in izprehajalci so tod varni pred vozili. Pa kaj, ko stanovalci hiš odlagajo ob poti smeti in vse neuporabne predmete od starih loncev in umivalnikov do konzervnih škafel. Še kje po mestu bi lahko našli podobna skladišča odpadkov, za obrežje Bistrice ob novotržkem

mostu pa sploh ne najdemo izraza, čemu naj bi bilo podobno. **Vozniki pripeljejo vse mogoče odpadke in smeti** in jih kar stresajo ob obrežju nasproti tovarne usnja. Kolikokrat morajo iz tovarne prihiteti z lopatami in zmetati nesnago v vodo, saj se na tem prostoru ne ustavljajo samo tovornjaki, ki dovažajo kože iz vseh krajev države, ampak tudi inozemski kupci! Taki smo pač, da nam opozorila in napisne table kaj malo pomenijo. Morda bi kazni dosegle večji učinek. **Toda mar se bo res treba s kaznijo boriti za tisto, kar bi vsak občan iz zavesti moral storiti za ugled svojega kraja?**

REZERVA TAKOJ PRIDE. Tako je sprevodnik avtobusa, ki je zadnjo februarso nedeljo zjutraj vozil izletnike iz Ljubljane v Kamniško Bistrico, potolažil čakajoče

potnike na Duplici in v Kamniku, ker se v prenapolnjeno vozilo ni mogel stlačiti noben potnik več. Lepa vremenska napoved je pač izvabila na Veliko planino več izletnikov, kot jih redna vozila morejo prepeljati. To je izreden primer in ni, da bi ga zato posplošili.

Dva litra vode pač ne moreš spraviti v litrsko steklenico in tudi potnikov ne gre več v avtobus kot toliko, da je nabito poln. Sprevodnik avtobusa je lahko upravičeno pričakoval, da bodo v Kamniku oskrbeli dodatno vozilo za zaostale izletnike, a ti so čakali zaman. Rezerve ni bilo. Kdo naj poskrbi za to, ko pa ni še poskrbljeno, kdo naj v takem primeru pokliče dodatno vozilo. Za to bi morali v nedeljo uvesti dežurno službo na postajališču v Kamniku. Ali jo bodo v tem turističnem letu, je pa seveda vprašanje.

TURISTIČNO DRUŠTVO KAMNIK prosi občane Kamnika in okolice, da zaradi turistične ureditve mesta, prav posebno pa še v zvezi z mednarodnim letom turizma, sporočijo predloge in želje za ureditev mesta in okolice, kakšne prireditve naj bi bile v tem letu, kakšna predavanja, izleti razstave in podobno. Prispevki so lahko tudi brez podpisa. Pošljite jih do konca aprila na **TURISTIČNO DRUŠTVO KAMNIK.**

V okviru mednarodnega leta turizma namerava **TURISTIČNO DRUŠTVO V KAMNIKU** prirediti tudi letos »Dan narodne noše«.

Prireditev naj bi bila v začetku septembra. Zaradi boljše organizacije prosimo posameznike in skupine iz kateregakoli kraja Slovenije, da prijavijo najpozneje do konca aprila svojo udeležbo.

TURISTIČNO DRUŠTVO KAMNIK

Pustni dan, ti dan presneti . . .

Kakor vsako leto je tudi letos priredilo Društvo prijateljev mladine pustni karneval za naše cibane.

Na pustni torek so se zbrale maškarice na ploščadi pred samopostrežno trgovino »Prehrana«, od

spremljala s harmoniko Mihelca s Košiš.

Veselo razpoloženje je zaključilo še pustno rajanje v dvorani Doma. Kako korajžno so se vrteli! Dimnikar si je izbral za plesalko pikapolonico, pek poštarja, Sne-

Dan malih maškaric v Kamniku

koder so odkorakale v pustni povorki skozi mesto.

Okoli tristo jih je bilo, vsak po svoje okusno maskiran. Res so se postavili v svojih pustnih oblekah. Reve mamice, ki so imele ves teden opravka in skrbi, kako bodo oblekle svoje malčke za maškera-do. Dobro so se odrezale v naše pa tudi v svoje veselje.

Na tisoče je bilo gledalcev, ki so na pločnikih spremljali mladi pustni korzo, ki ga je neutrudno

gulgjica je plesala z miško, Rdeča kapica z volkom.

Za vsakega pa še pustni krof, ki se je »izmučenim« plesalcem prav prilregel. Kar ni hotelo biti konca, dokler ni Mihelca zaigrala zadnjo poskočno.

Mamice so odpeljale svoje malčke domov, a še dolgo niso mogli pozabiti, kako je bilo veselo in lepo, kako dober je bil pustni krof.

B. M.

Obvestilo

Kmetovalci in drugi interesenti, obveščamo, da bo v bližini Kamnika prodana cirkularka z motorjem. Ker ni bila prodana na sodni dražbi, bo odrejena tako imenovana prodaja pod roko, pri kateri je izključna cena $\frac{1}{3}$ vrednosti zarubljenega predmeta. Informacije dobite do 30. III. 1967 na uredištvu Kamniškega občana (Kino Dom) Kamnik, Fužine 10.

KAMNIŠKA KRONIKA

ZA FEBRUAR 1967

rijana iz Kamnika, rentg. tehnik, stara 23 let.

ROJSTVA: Krt Helena iz Podjelše; Prelec Sonja iz Komende št. 46/a.

POROKE: Černešek Dominik iz Sovinje peči 1, kmečki delavec, star 28 let in Kuhar Antonija iz Podbrega št. 3, kmečka delavka, stara 18 let; Galičič Jože iz Kamnika — Fužine, sprevodnik, star 31 let in Zore Valentina iz Šmartna št. 23, natakarica, stara 28 let; Golob Andrej iz Podgorja, kmečki delavec, star 32 let in Frontini Stefanija iz Volčjega potoka, natakarica, stara 30 let; Golob Tomaž iz Godiča, avtomehanic, star 21 let in Ulčar Marija iz Vrhpolja, tkalka, stara 22 let; Gomiršek Jože iz Nevelj, tkalski delavec, star 22 let in Humar Marija iz Nevelj, uslužbenka, stara 20 let; Koželj Jernej iz Tunjic, delavec, star 38 let in Uršič Marija iz Tunjiške Mlake, delavka, stara 32 let; Leskovec Ivan z Vrhpolja, soboslikar, star 28 let in Hribar Jožefa iz Sp. Palovč, kmečka delavka, stara 19 let; Modic Anton iz Kamnika, delavec, star 25 let in Špruk Kristina iz Ptuja, delavka, stara 20 let; Mušič Franc iz Podgorja 118, mizarski pomočnik, star 26 let in Špenko Antonija iz Komende št. 48, trgovska pomočnica, stara 20 let; Oražem Jožef iz Obrš št. 3, delavec, star 25 let in Juhant Danica s Križa št. 49, delavka, stara 37 let; Orešnik Viktor iz Volčjega potoka, kmečki delavec, star 33 let in Vidmar Jožefa s Hriba, kmečka delavka, stara 26 let; Pavlin Franc z Duplice, delavec, star 19 let in Erazem Pavla z Duplice, delavka, stara 17 let; Svetelj Anton iz Senčurja 51, delavec, star 25 let in Badalič Majda s Klanca št. 49, delavka, stara 18 let; Škofic Franc z Vrhpolja, študent, star 25 let in Jagodič Ma-

riana iz Kamnika, rentg. tehnik, stara 23 let.

SMRTI: Balantič Marija iz Zakala, stara 77 let; Bremšak Janez iz Komende 33, invalidski upokojenec, star 63 let; Brišnik Franc iz Kamnika, osebni upokojenec, star 56 let; Golob Ivana iz Tunjiške Mlake, gospodinja, stara 76 let; Hribar Frančiška iz Volčjega potoka, posestnica, stara 65 let; Klemen Antonija iz Buča št. 13, prevžitkarica, stara 76 let; Nograšek Frančiška iz Most št. 93, prevžitkarica, stara 81 let; Pančur Frančiška iz Zg. Tuhinja št. 35, prevžitkarica, stara 79 let; Sedelšak Angela iz Špitaliča št. 27, prevžitkarica, stara 74 let; Sušnik Marija iz Krivčevega, posestnica, stara 77 let; Zagar Ana iz Tunjic, gospodinja, stara 63 let.

PREKLICNA IZJAVA

Janez Klemenc, upokojenec — Kamnik, Neveljska pot 12, preklucujem in obžalujem kot neresnične vse trditve v zvezi z gostilno Rozalije Resnik, Kamnik, Majstrova ulica (»Pod Skalco«) ter obljubljam, da v bodoče ne bom razširjal neresničnih vesti o navedeni gostilni. Zahvaljujem se ji, da ni vložila zoper mene tožbe.

Kamnik, dne 16. marca 1967.

Janez Klemenc,
upokojenec, Kamnik,
Neveljska pot št. 12

»Kamniški občan« glasilo SZDL občine Kamnik.

Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik Vinko Dobnikar, lektor Marija Gržinčič, tehnični urednik Avgust Novak. — Izhaja enkrat mesečno. — Uredništvo in uprava na Delavski univerzi Kamnik, Fužine 10. — Tiska tiskarna »Kočevski tisk« v Kočevju.